

לדוג את הלבנה בים

לקט שירים לילדים ולנוער

מתורגמים מאנגלית

בידי אבנר פרץ

מ ב א

בספרות האנגלית, הן הכללית והן הספרות לילדים ולנוער, רווחות מאוד האנתולוגיות לשירה. קיימות אנתולוגיות יפהפיות לילדים בהוצאות מהודרות עם איורים מקסימים ולצידן הוצאות כיס צנועות. העושר הרב הקיים בשירת הילדים האנגלית (לרבות האמריקנית) והתפרסותה של שירה זו על פני תקופה ארוכה יחסית לעומת ספרות הילדים העולמית, מאפשרים מגוון רחב של שונות למלקט, בהתאם לטעמו האישי ולקו הספרותי הנקוט בידי. ניתן למצוא שתי אנתולוגיות טובות וייצוגיות שהמשותף ביניהן מזער. עם זאת, ניתן להצביע על כמה מאפיינים:

1. למרות ריבוי המשוררים המקוריים בעלי הערך בספרות הילדים האנגלית (שהיה בו כדי לפרנס ספרויות של עמים ולשונות רבים) מכלילים האנתולוגיסטים האנגלים באנתולוגיות שלהם חומר רב ממקור אנונימי (באנתולוגיה הידועה של ריווס *The Merry Go Round*, 300 מתוך 400 השירים הם למחברים אנונימיים!) החומר האנונימי הוא בעיקרו משני סוגים: *nursery rhymes* (לרוב שירי אמא אווזה) ובלדות מסורתיות (רבות מן הבלדות אינן מתאימות כמובן לאנתולוגיה לילדים, אך רבות אחרות ראויות בהחלט לבוא בלקט כזה). החומר העממי האנונימי משמש במידה רבה מלט המדביק את חלקיה של האנתולוגיה. בהיותו מוכר ושגור בפי הקוראים הוא מספק למעיין באנתולוגיה אבני דרך המנחות אותו בקריאתו. בהרבה מקרים מתפתח שיח בין חומר עממי אנונימי ליצירות של משוררים מוכרים. היחס המיוחד הקיים באנגליה ובאמריקה לשירי "אמא אווזה" מאפשר ומצדיק הכללתם של שירי פעוטות באנתולוגיה שהספקטרום שלה רחב הרבה יותר. בקצה השני של הספקטרום נמצאות הבלדות. הן מהוות שער כניסה לעולמות אחרים של שירה עבור הקורא הצעיר.
2. שוב, למרות העושר של שירה מקורית (המכוונת מראש) לילדים, מרבית המלקטים להכליל באוספיהם שירים של משוררים מוכרים וידועים אשר לא כיוונו את כתיבתם לילדים. גם בכך נעשית האנתולוגיה גשר לשירה. התוצאה הכללית היא לעתים ספר המשמש בן לוויה לשנות הילדות, הנוער והבגרות. לא הכל מובן וניתן לקליטה על ידי הילד הפותח ספר כזה בגיל צעיר, אך הגרוי הראשוני נוצר ועתיד להבשיל.

כשמדובר בהכנת לקט של תרגומים, המציאות שונה. לא כל שיר ניתן לתרגום. הרבה תלוי ביכלתו של המתרגם. יש חסרון לא קטן בכך שכל השירים יוצאים מעטו של מתרגם אחד, שאז קיימת סכנה של טשטוש הבדלים וניואנסים והטבעת הכל בחותם אחד.

לא כל האמור לעיל אודות האנתולוגיות האנגליות הוא בר העברה לספירה שבה פועל התרגום העברי. את שירי אמא אווזה, למשל, אין הילד העברי יונק עם חלב אמו (אגב, השירים האלה שבריריים מאוד בתרגום, ורבים מן התרגומים העבריים הקיימים לשירים האלה עושים להם עוול לא קטן). ואף על פי כן, אני רואה חשיבות רבה להופעת לקט תרגומים כזה. חשוב לקרוע צוהר אל שירת הילדים האנגלית ואל השירה האנגלית בכלל עבור הנוער, ולקבל השפעה ממנה.

באנתולוגיה שלי הלכתי בדרכיהם של אנתולוגיסטים אנגליים. את השירים המובאים בזה תרגמתי לפני ארבעים שנה (הכוונה להוציאם לאור בספר מודפס לא התממשה מסיבות שונות). בעידן שלפני האינטרנט, זמינותם של שירים וספרי משוררים מדורות עברו הייתה מוגבלת. לפיכך, הרביתי להשתמש באנתולוגיות אנגליות. סך הכל עשיתי שימוש בעשרות ספרים, רובם מספרייתי הפרטית. ניתן לומר כי מרבית השירים שתרגמתי מופיעים באנתולוגיה זו או אחרת, אך האנתולוגיה שלי אינה מתלכדת אף לא עם אחת מבין האנתולוגיות ששימשו אותי.

הלקט מכיל 121 שירים, רובם שקולים ומחורזים. כעשרים אחוזים מהם אנונימיים (שירי אמא אווזה ובלדות), היתר פרי עטם של 46 משוררים, מהם המיוצגים בשיר אחד או שניים ומהם המיוצגים גם בחמישה עד שמונה שירים (ראו הטבלא המצורפת). משקל בולט בקובץ יש למשוררי המאה ה-19 (אדוארד ליר, ר.ל. סטיבנסון, לוואיס קרול, כריסטינה רוזטי ואחרים), תור הזהב של השירה הזו.

השירים מחולקים לחמישה מדורים שיש בהם מגמת הליכה מן הקל אל הכבד (שני המדורים הראשונים מתאימים יותר לילדים קטנים). הלקט מכיל שירים שלא נכתבו כשירי ילדים דווקא אך נכללו באנתולוגיות לילדים. אחדים מהם תוכלו לפגוש גם ב"תיבת הקסמים" הסמוכה.

הקו שהנחה אותי היה ליצור לקט היכול להיות בן לוויה לשנים רבות ולשמש גשר לשירה טובה וכת ערך. אם השגתי משהו מכך והיה זה שכרי.

אבנר פרץ

לדוג את הלבנה בים
מבחר שירים לילדים ולנוער
מתורגמים מאנגלית
בידי
אבנר פרץ

© כל הזכויות שמורות 2010

א.א יקה

ניקה

1. המפטי דמפטי

המפטי דמפטי ישב על הקיר
לפתע נפל לו ברעש אדיר
כל צבא המלך וכל אביריו
לא יוכלו להדביק מתדש את שביריו.
(אנונימי)

2. המפטי דמפטי

המפטי דמפטי על כחל עלה,
המפטי דמפטי נפל נפילה;
כל צבא המלך, פרש ואביר,
את המפטי דמפטי לשם לא יחזיר.
(אנונימי)

3. טוידלדום וטוידלדי

טוידלדום וטוידלדי
הסקימו על דוקרב
פי טוידלדום מטוידלדי
תרעשן גנב.
בזה הרגע בא עורב,
גדול כמו דוד נפוח,
אשר את שני עזי-הלב
הניס שם לכל רוח.
(אנונימי)

4. הגברת בנעל

היה היתה גברת שגרה בנעל
עם המון ילדים שובבים על כל שעל;
היא נתנה להם פתה, אחר-כך חבטה
בכלם, ושלחה אותם חיש למטה.
(אנונימי)

5. הגברת על החל

היה היתה גברת,
על תל נצב ביתה
ואם עוד לא הלכה לה
דרה היא שם עתה.
(אנונימי)

6. דני ברק

מה זה תגידו
על דני ברק?
לפני נשואיו
היה הוא רוק!
(אנונימי)

7. עורב בן בליעל

דָּהָר לֹא אָכַר עַל פְּרֻדָּה אַפְרָה,
בְּמַפְטִי, בְּמַפְטִי בְּמַפְ!
עַם בְּתוֹ מְאַחֵר, חֲנֻנִית, הַדּוֹרָה,
לְמַפְטִי, לְמַפְטִי לְמַפְ!

עוֹרֵב צָרַח 'קָרַע' וְכֻלָּם נִגְפוּ נִגְף,
בְּמַפְטִי, בְּמַפְטִי בְּמַפְ!
הָאָכַר שָׁבַר רֹאשׁ, הַפְּרֻדָּה שְׁבָרָה טֶלֶף,
לְמַפְטִי, לְמַפְטִי לְמַפְ!

הָעוֹרֵב, בֶּן-בְּלִיעֵל, בְּצָחוֹק מִתְגַּלְגֵּל,
בְּמַפְטִי, בְּמַפְטִי בְּמַפְ!
הַבְּטִיחַ כִּזְאֵת גַּם מְחַר לְעוֹלָל,
לְמַפְטִי, לְמַפְטִי לְמַפְ!

(אנונימי)

8. איקה ניקה

אִיקָה נִיקָה לִיקָה לִוִּל,
אֵין מִפְתַּח לְמִנְעוּל;
הַב פָּנִס, הַב עֲשִׁישִׁית,
יֵשׁ כָּאֵן דְּלֵת בְּלִי יְדִית.

זָרַח יָרַח-סֶהְרוֹן,
הִנֵּה דְלֵת בְּלִי חֲדָרוֹן;
לְחַשׁ נַחַשׁ מִיֵּן עֲנִיָּן,
דְּלֵת-חֲדָר בְּלִי בְּנִיָּן.

אָף עֲתָה הוֹאֵל לְשִׁתָּק
וּבּוֹא בְּיוֹם אַחֵר לְדַפְקוֹ.

(וולטר דה לה מר)

9. דומדמנית משיח

דְּמִדְמָנִית מְשִׁיחַ
וּתְאַנָּה מְבַד
וְדִבְדִּבְזָן מְזָרֵר -
הַיֵּשֶׁר אֵל פִּיר שֶׁל גָּד.

(כריסטינה רוזטי)

10. שתי מלכות

נָשָׂא הַמְּלָךְ שְׁתֵּי נָשִׁים -
בְּנוֹת נְסִיכִים הַשְּׁתֵּימִים;
-אֲנִי מְלָכָה וְאַתָּה מְלָכָה,
אִם כֵּן, מִי תִשָּׂאב מִיָּם?

(איאן סריילר)

11. דרושה דירה

סְחָה עֲכָבְרָה:
דְּרוּשָׁה לִי פֶה דִירָה
עַם

חֲדָר לְפֶת שְׁחָרִית,
וְחֲדָר לְתֵה שֶׁל מְנַחָה,
חֲדָר לְפֶת שֶׁל עֲרֵבִית -

שְׁלוֹשָׁה עַד עֵתָה כִּפְתִּיחָה.

חֶדֶר אֶחָד לְנִשְׁפִּים
בוֹ שְׁטַח רָחֵב לְמַחֹל,
מְטַבַּח וְחֶדֶר הַמְטוֹת -
שְׁשֵׁה חֶדְרִים סָף הַכֹּל.

(רוז פיילמן)

12. טלפילפוניה

מַעֲשֵׂה בְּפִיל-פִּילוֹן
שְׁשׁוּחַח בְּטֵלְפֹּן
זֹאת אוֹמְרָת: פִּיל-פִּיפּוֹן
שְׁשׁוּחַח בְּטֵלְפּוֹן.
(אוּח! נִדְמָה כִּי גַם כָּעַת
לֹא דִיקָתִי לְמוֹפֵת).

כָּף אוֹ כָּף, אֶצְלוֹ הַחֶדֶק
הַסְתַּבֵּךְ לוֹ בְּשׂוֹפְדֶק;
עַת נִסָּה לְהַשְׁתַּחֲרֹר
הַזְדַּמּוֹם הַטֵּלְפֶרֶר
(מוֹטָב לְשִׁים פֹּה קֵץ לְשִׁיר
עַל פִּיל-פִּילִיר וְטֵלְפֶרִיר).

(לורה ריצ'רדס)

13. לו הייתי מלכה

לו הִיִּיתִי מַלְכָּה
מָה הִיִּיתִי עוֹשֶׂה?
מִמָּנָה אוֹתָךְ מְלֶךְ
עַל כֶּסֶר וְנִשְׂאָ.

אִם אֲנִי אֶהְיֶה מְלֶךְ
מָה אֶעֱשֶׂה?
אֶמְנֶךְ לְמַלְכָּה
כִּי לָךְ אֶנְשָׂא.

(כריסטינה רוזטי)

14. ימימה

הִיְתָה יְלִדָה אַחַת, שְׁעַל מַצְחָה הַקֵּט
קְנֻצַת שְׁעָר מְתִלְתֵּלֶת,
וּכְשֶׁהִיְתָה טוֹבָה, הִיְתָה נוֹרָא-נוֹרָא טוֹבָה,
אָךְ כְּשֶׁהִיְתָה רָעָה -
הִיְתָה בְּלִתִּי נִסְבֵּלֶת ...

(ה.וו. לונגפלור)

15. היכן

הַקּוֹף בְּתוֹךְ הַיַּעַר,
קִבְּצוֹן בְּתוֹךְ בְּלוֹאִים,
לְשֹׁד בְּתוֹךְ הָעֵצִים,
זָהָב בְּתוֹךְ שָׁקִים.

כִּפְתָּא בְּסִיר מְנַחַת,
דְּגִים שׁוֹחִים בְּיָם,
פְּרָחִים יֵשׁ כָּאֵן בְּחֶדֶר,
בְּגֵן יֵשׁ יְלֵד תָּם.

נוצות מלוא הכסת,
כְּשֵׁים נְחִים בְּדִיר,
וְתִינִיקוֹת בְּעָרֶשׁ
יְנוּמוּ עִם הַשִּׁיר.

(וולטר דה לה מר)

16. שעול

יֵשׁ לִי מִיַּן שְׁעֵלֶת, דּוֹקטוֹר,
בְּחִזָּה לְמַעְלָה, דּוֹקטוֹר,
כָּל שְׁעוֹל מְבִיא לִי, דּוֹקטוֹר,
מִיַּן כָּאֵב וְלַחֵץ, דּוֹקטוֹר,
אֵהֵם, אֵהֵם, אֵהֵם, אֵהֵם.
הִנֵּה הִיא שׁוֹב הַחֵלָה, דּוֹקטוֹר.

(רוברט גרייבס)

17. מלבוש הדודה

לְדוֹדָתִי יֵשׁ מִיַּן מְלָבוֹשׁ
הַמַּעְלָה תְּמִיד רְשׁוֹשׁ,
עִם כָּנֶף אָרִיג הַמַּתְמוּלָּלֶת
כְּשֶׁקָּצָה הַשֶּׁבֶל בָּא בְּדָלֶת.

(רוברט לואי סטיבנסון)

18. גשם גשם

גֶּשֶׁם גֶּשֶׁם לָךְ לָסִין
לְחֹזֵר אֵל נָא תִּהְיֶין!

(אנונימי)

19. מטר

טִיף, טִיף, נוֹטֵף לוֹ הַמְטָר
עַל פְּנֵי הַמְטָרִיּוֹת;
טִיף, טִיף, עַל פְּנֵי שְׂדֵמָה וְעֵץ
וְטִיף עַל אֲנִיּוֹת.

(רוברט לואי סטיבנסון)

20. רות ויואל

רוֹת וְיֹאֵל טַפְסוּ עַל תֵּל
לְשֶׁאֵב שָׁם דְּלִי שֶׁל מַיִם;
יֹאֵל מְעַד וְהַתְגַּלְגַּל
וְרוֹת נִפְלָה אִפְּיָם.

(אנונימי)

21. במדבר הצחיח

בְּמַדְבָּר הַצְּחִיחַ שְׁאֲלֵנִי אָדָם:
מֵה מְסַפֵּר הַתּוֹתִים הַגְּדֹלִים בְּלֵב יָם?
עֲנִיתִי אֲנִי לְאִישׁ שֶׁהִקְשָׁה:
כְּמַסְפֵּר הַמְּלִיחִים הַגְּדֹלִים בְּמַקְשָׁה. (אנונימי)

22. בולבול חבולבול

-מה ת'עושה שמה, בלבול חבולבול,
מול חלוני, מתחת שמי תכול?

-בונה את הקן שלי, דודי חמודי,
עושה כאן דבר שאתה לא יכול!

-מה ת'עושה שמה, בלבול חבולבול,
מול חלוני, מתחת שמי תכול?

-מביא לטף אכל, דודי חמודי,
עושה כאן דבר שאתה לא יכול!

-מה ת'עושה שמה, דודי חמודי,
מה ת'עושה שם, ספר לי הכל!

-אני מציר לי פה, בלבול חבולבול,
עושה כאן דבר שאתה לא יכול!

(לורה ריצ'רדס)

23. השיר אודות הקומקום

אמא אמרה: הקומקום מחרר.
אוי ואבוי לך, אוי ואבוי לי.
זרקו לחצר את הפלי המימור.
אוי ואבוי לי, דיךל-פה-לה.

הדרור שראה זאת המריא מן העץ:
יפי של טופי לך, יפי של טופי לי,
ראי נא, דרורית, מה מצאתי, ציץ.
יפי של טופי, דיךל-פה-לה.

כשאבא חזר, הוא כעס ורגש:
אוי ואבוי לך, אוי ואבוי לי.
מנין לי כסף לקנות לך חדש?
אוי ואבוי לי, דיךל-פה-לה.

רבה בינתים שמחת בני הדרור
יפי של טופי לך, יפי של טופי לי,
בקומקום תמשתם מציצים מן החור.
יפי של טופי, דיךל-פה-לה.

(איאן סריילר)

24. גוני פיף וגברת פיף

לב ג'וני פיף וגברת פיף
מאס בטלטולים
לכן בנו הם לעצמם
מעון על גלגלים.

בפתח הם תלו חשוק
ובו תכי חביב
ואז יצאו, את העולם
לתור סביב, סביב.

רצו לסער? חיש שלחנם
לסעודה ערוף.
רצו לישן? במטתם
פרושות שמכיכות של פוף.

מה שדרוש להם, שמרו,
ומה שלא נחויץ
הם צררו בצרור גדול
ושקחו בחויץ.

פה ג'וני פיף וגברת פיף
סביב העולם תירו,
ועם כל זאת את סף ביתם
אף פעם לא עברו.

(מילדרד פלו-מיגס)

25. קה-לי-קו צוף

קה-לי-קו צוף
צפור עפה עוף
אל עץ הקה-לי-קו אור.
לה פנף כחלה
והיא שרה 'או-לה!
ופרחה, עפה לה,
אף אלי עד עולם לא תחזר!
אף אלי עד עולם,
אף אלי עד עולם,
אף אלי עד עולם לא תחזר!

קה-לי-קו דבש
הדג אץ לו, חש
ביום החלב הצחור,
כובעו הוא נטל
בפני דג הסנדל
ומליח תנטל,
אף אלי עד עולם לא יחזר!
אף אלי עד עולם,
אף אלי עד עולם,
אף אלי עד עולם לא יחזר!

קה-לי-קו בן
העכבר הלכן
אל התה הוא נחפז מן החור.
פלי-פי-טי הם
הוא בלע אותו חם
ורקד הוא לו שם,
אף אלי עד עולם לא יחזר!
אף אלי עד עולם,
אף אלי עד עולם,
אף אלי עד עולם לא יחזר!

קָה-לִי-קוֹ נֵר
חָגַב מְנַתֵּר
עִם פְּרָפֵר, חֲפוּשִׁית וְצִפּוֹר,
בְּדֶלֶג מְהִיר
בְּשִׂדָּה וּבְנִיר, -
אֶף אֵלֵי עַד עוֹלָם לֹא יִחְזֹר!
אֶף אֵלֵי עַד עוֹלָם,
אֶף אֵלֵי עַד עוֹלָם,
אֶף אֵלֵי עַד עוֹלָם לֹא יִחְזֹר!

(אדוארד ליר)

ב. קפוצייתי

קפוצייתי

קפוץ

26. נימוס

כְּשֵׁשׂוֹאֲלִים אוֹתִי
אֲנִי תִמְיֵד עוֹנָה לָהֶם:
'טוֹב תוֹדָה, חֵן חֵן לָךְ!
כְּשֵׁשׂוֹאֲלִים אוֹתִי
אֲנִי תִמְיֵד עוֹנָה לָהֶם:
'טוֹב תוֹדָה, וּמָה שְׁלוֹמְךָ?
אֲנִי תִמְיֵד אוֹמֵר,
אֲנִי תִמְיֵד עוֹנָה לָהֶם,
כְּשֵׁשׂוֹאֲלִים אוֹתִי,
בְּנִימוֹס.
אֲבָל לְפָעַמִּים
הִיִּיתִי רוֹצָה

שְׁיַפְסִיקוּ.

(א.א. מילן)

27. מבט לעחיד

כְּשֵׁאֲהֶיָה לְאִישׁ גָּדוֹל,
אֲהֶיָה נִכְבָּד מְאוֹד עַל כָּל
וְלִילָדִים אֲמַר אֲזִי
לֹא ל'תַּעֲרֹב בְּמִשְׁחָקִי.

(רוברט לואי סטיבנסון)

28. בנין קלפים

בְּנִין קְלָפִים
נָאָה וְקָט,
הַרְעֵד שְׁלֶחֶן -
לְפַל הוּא מָט.

קִיר אֶל קִיר,
קְלָפִים צָרָף,
עוֹד קְלָף מֵעַל -
גִּגוֹן חוֹפֵף.
הַרְעֵד שְׁלֶחֶן -
זֶה כָּל הַפֶּרֶף.

(כריסטינה רוזטי)

29. עת לקום

עַל אֲדָן הַחֲלוֹן צְפוֹר
קוֹפְצֵת זְהַבַת מְקוֹר,
אוֹמְרַת בְּמִבְּט שׁוֹכֵב:
אֵיךְ לֹא תְבוֹשׁ לִישָׁן עֵכָשׁוּ??

(רוברט לואי סטיבנסון)

30. חובתו של ילד

כָּל יֶלֶד רַק אֶמֶת יִגִּיד,
וְלַעֲנוֹת תִּמְיֵד יִקְפִיד,
יִנְהַג בְּנִימוֹס כְּשֵׁיֵאכֹל,
לְפָחוֹת עַד כְּמָה שְׁיֻכָּל.

(רוברט לואי סטיבנסון)

31. מר אפאחד

מְכִיר אֲנִי אָדָם מִפְּלָא,
שְׁקֵט כְּמוֹ עֶכְבֵּר,
הַמְעוֹלָל בְּלִי בּוֹשָׁה
כָּל תַּעֲלוּל מוֹזֵר.
אִישׁ לֹא רָאָה אוֹתוֹ, אֲכַל
תְּסַכִּימוּ פֶה אֶחָד:
אִם פֶּה נִשְׁבְּרַת כּוֹס, וְדַאי
עָשָׂה זֹאת אֶפְאָחַד.

זֶה הוּא קָרַע בְּסִפְרֵי דָף,
וְדָלַת לֹא יִסְגֹר;
פְּזוּר סְבוֹת, וּבְחִלְצָה,
תָּלַשׁ אֶת הַכִּפְתּוֹר.
הַצִּיר הִנֵּה שְׁבַחֲלוֹן
יִמְשִׁיף לַחֲרוֹק לְעַד,
כִּי לְשִׁמֹן אוֹתוֹ, הָרִי,
צָרִיף מֵר אֶפְאָחַד.

זֶה הוּא בָּאָח, שֵׁם בּוֹל עֵץ לַח,
רְגִלְיוֹ, רַק הֵן בְּלִבְד,
בִּימּוֹת הַחֲרִף מְטַנְפוֹת
בְּבִץ אֶת הַמְרָבֵד.
אֶת הַנִּירוֹת עַל הַשְּׁלַחֵן,
מִי לְפִזּוֹר שְׁקֵד?
בְּלִי סֶפֶק, אֶת זֹאת גַּם-בֵּן,
עָשָׂה מֵר אֶפְאָחַד.

טְבִיעוֹת הָאֶצְבַּע בְּדִלְתוֹת
אֵינָן שְׁלֵנוּ כָּלֵל,
לְשִׁפְחַת לְהַגִּיף הַתְּרִיס
שׁוֹם יֵלֵד לֹא יוֹכֵל.
גַּם נַעֲלִים הַפּוֹזוּרוֹת
בְּכָל פְּנֵה וְצַד
אֵינָן שְׁלֵנוּ, זֶה בְּרוּר,
הֵן שֵׁל מֵר אֶפְאָחַד.

(אנונימי)

32. קמצוץ טבק

כְּשִׁסְבָּא לָהּ שׁוֹאֵף טָבָק,
נוֹתֵן הוּא קָצַת גַּם לִי,
קִמְצוּץ אֶחָד דֵּק מִן הַדֵּק -
אֶפְטָשִׁי, אֶפְטָשִׁי, אֶפְטָשִׁי ..

(אליזבט פלמינג)

33. הנחל הינו פס של שמים

ממרומי הגֶּשֶׁר
הנחל נראָה
כְּמוֹ פֶסֶל שְׁמַיִם -
עַד אֲשֶׁר חִיְדָה
לְתוֹכוֹ אֲגוּרָה
אוּ פְעֻמוֹן אוֹפְנִים
אוּ קוֹנֵכֶיהָ גְדוּלָה
אוּ אֶבֶן אוּ שְׁתִּימִים
אוּ מְרַצְפֵת רְחוֹב
אוּ מִקַּל הַלִּיכָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
אֲזַ תִּרְאֶה
וְתִרְגִּישׁ
שְׂזֵה נַחַל.

הַהֶבְדֵּל הוּא בְּכַף:
כְּשֶׁהַחֶפֶץ נָפַל לוֹ,
הַנַּחַל הַחִיז,
אֲבָל הַשְּׁמַיִם - בְּכָל־לֹא!

(ג'ון סיארדי)

34. ארצות רחוקות

בֵּין עֲנָפֵי הַדְּבַדְבָן
אֲנִי הוּא זֶה פֶּה, כְּמוֹבָן;
חוֹבֵק עֲנָף בְּשִׁתֵּי יָדַי,
מְשַׁקֵּף הַרְחֵק, הַרְחֵק בְּלִי דַי.

הִנֵּה עַל שַׁעַר הַגֶּנֶז
פּוֹרַחַת לָהּ הַוַּרְדִּינָה
וְשֵׁם הַמּוֹן פְּנוֹת אֲשֶׁר
אוֹתָן, בְּכָל־ל, אֲנִי זוֹכֵר.

הִנֵּה הַנַּחַל שְׁמִימִי-
רְאֵי לְשַׁחַק מְעֵלָיו;
הִנֵּה מְשַׁעוֹל עוֹלָה, יוֹרֵד,
וְקַהֵל בְּרִיּוֹת עֲלָיו צוֹעֵד.

לוֹ רֵם יוֹתֵר הִיָּה הָעֵץ,
מְשַׁקֵּף הַיִּיטִי עַד בְּלִי קֶץ,
עַד לְמָקוֹם בוֹ נִהְרֹת
גּוֹלְשִׁים לַיָּם בֵּין הַסִּירוֹת;

עַד לְמָקוֹם בוֹ נִחְיִבִים
אֶל אֲרֶץ הַפְּלֹאוֹת קַרְבִּים,
כִּי אֲכַל בְּחֶמֶשׁ מִגֶּשׁ
וְהִבְבוֹת חִיּוֹת מִמֶּשׁ!

(רוברט לואי סטיבנסון)

35. ניצן מוריק

הַאִיר הַיּוֹם,
עוֹלָם הַקִּיץ,
הַבְּזִיק זִיו שְׁמֶשׁ
בְּעֵצִיץ.

נְגִלָה לִי אֶז
נֶצֶן מוֹרִיק,
שְׁלֵאוֹתוֹ
אִישׁ לֹא הִסְפִיק.

תָּמִיד, כָּל פְּלֹא
בוֹ אַחוּשׁ,
לְאַחֵרִים
אֵינּוּ חֲדוּשׁ;

אֶף הַנֶּצֶן,
הוּא בְּמִיחָד,
נוֹדֵעַ רַק לִי,
רַק לִי בְּלִבְדּוֹ.

(ברברה בייקר)

36. קפוציטי

כְּרִיסְטוֹפֶר רוֹבִין
רַץ קפוציטי, קפוציטי,
קפוציטי, קפוציטי, קפץ.
בְּקִשְׁתּוֹ לְהַפְסִיק
מִן הַדְרֹף הַזֶּה
אֲבָל הוּא לֹא חָדַל מִלְקַפֵּץ.

אם רַק יִחְדַּל, לֹא יִגִיעַ, אוֹמֵר-הוּא-כֵּה
אֶף פַעַם לְשׁוֹמְקוֹם,
בְּהִחְלָט לֹא לְשׁוֹמְקוֹם,
וְלִכֵּן, הוּא מִכְרַח לְהַמְשִׁיךְ פֶּה
קפוציטי, קפוציטי,
קפוציטי,
קפוציטי,
קפץ.

(א.א. מילן)

37. שלי

בְּנִיתִי לִי אֶרְמוֹן מְחוּל.
פָּרַץ לוֹ יָם-יָמִי:
אֶרְמוֹן מְחוּל
שִׁיף רַק לִי
רַק לִי
סַח יָם-יָמִי.

חֲפָרְתִי לִי מְנַהֶרֶת חוּל.
זָרַם בָּהּ יָם-יָמִי:
מְנַהֶרֶת חוּל
כִּלְהָ שְׁלִי
שְׁלִי
סַח יָם-יָמִי.

רְאִיתִי אֶת הַדְּלִי שְׁלִי צָף וּבּוֹרַח
רָצְתִי לְהַחְזִיר אוֹתוֹ מִיָּם-יָמִי:
הַדְּלִי הַזֶּה שְׁלִי
וְהוּא שִׁיף רַק לִי
רַק לִי.

(ליליאן מור)

38. גודפרי גורדון גוסטבוס גור

גודפרי גורדון גוסטבוס גור
(את שמו תוכלו תמיד לזכור)
שכח תמיד דלתות לסגור.

נושבת רוח, רוח כפור,
שנים פה נוקשות מקר -
הוא את הדלת לא יסגור.

גם אב, גם אם בקשו לאמר:
גודפרי גורדון גוסטבוס גור,
אנא, את הדלת סגור!

את ידיהם פכרו פכור,
אף גודפרי גורדון גוסטבוס גור
חרש כמצוף הים מול צר.

ברחוב תמהו הכל לאמר:
גודפרי גורדון גוסטבוס גור
מתי סוף סוף דלתות תסגור?

על פני הים אימו לגור
על תריס-צף את גוסטבוס גור,
בשיט סגוף לסינגפור.

אף הוא בכה, בקש לאמר:
רק לא על תריס לסינגפור!
עקשו אקפיד דלתות לסגור.

תקפיד? - כן כן! - אם כף זכר!
כי זה אסון, ממש מגור,
אם מסרבים דלתות לסגור,
גודפרי גורדון גוסטבוס גור

(ו.ב. רנדס)

39. דייסת אורז

מה-זה קורה פה עם מרי גיין?
בוכה היא כל כף וצורחת גם כן,
ואיננה רוצה דיסת ארו, ובכך:
מה-זה קורה פה עם מרי גיין?

מה-זה קורה פה עם מרי גיין?
הבטחתי לה בבה ופרח 'בת-חן'
ותמונות, אבל היא ממשיכה למאן.
מה-זה קורה פה עם מרי גיין?

מה-זה קורה פה עם מרי גיין?
היא בריאה בהחלט ושום חלי לה אין.
אף הביטו, היא שוב מתחילה זאת, לא כן?
מה-זה קורה פה עם מרי גיין?

מה-זה קורה פה עם מרי גיין?
הבטחתי ממתק וטייל מענין
ובלבד שתחזיר להסבר לי תתן.
מה-זה קורה פה עם מרי גיין?

מה-זה קוֹרָה פֹּה עִם מְרִי גִיּוֹן?
היא בְּרִיאָה בְּהַחֲלִט וְשׁוּם חֲלִי לָהּ אֵין.
וְזוֹ שׁוֹב דִּיסְת אֲרוֹז טְעִימָה, וּבְכֵן:
מה-זה קוֹרָה פֹּה עִם מְרִי גִיּוֹן?

(א.א. מילן)

40. על שפת הים

כְּשֶׁהֲלַכְתִּי אֶל הַיָּם,
מְעַדָּר מְעַץ נִתְּנוּ לִי שֵׁם
לְחַפֵּר בְּתוֹךְ הַחוֹל.

אֶל בּוֹרוֹתֵי, כְּמוֹ אֶל סְפָלִים,
זָרִם הַיָּם גְּלִים, גְּלִים,
עַד שֶׁמָּלֵא הַפֶּל.

(רוברט לווי סטיבנסון)

41. הדלעת

אוֹלֵי תְּכַנּוּנֵי בְּדָאֵי וְגִזְמָן,
אֶךְ בְּעַת שֶׁתְּלַשְׁתִּי לִי דִלְעַת בֶּגֶן,
מְצֹאֲתֵי עֲלִיָּה כְּתוֹב מִפָּרֶשׁ:
'תֵּלֵשׁ וְקַצֵּץ, אֶךְ אֲגַדֵּל מִחֲדָשׁ'.

תְּלַשְׁתִּי, קַצְצֹתִי וּבְלִי שֶׁהֵיִת
אֶפִּיתִי לִי אֲזַ פֶּשֶׁטִּידַת דְּלוּעִיּוֹת.
אֶךְ עַת הַזְדַּמְנֹתִי לִבֶּן, מַה נִּפְלָא:
הַדִּלְעַת עֲמָדָה שֵׁם שְׁלֵמָה וְגִדּוּלָה.

(רוברט גרייבס)

42. ממלכת הכסתות

שְׁנֵי כָּרִים לְמִרְאֲשׁוֹתֵי
וּמִסְכֵּיבֵי צַעְצוּעֵי -
אֶת כָּל הַיּוֹם פֹּה אֲבַלָּה,
שׁוֹכֵב בְּמִטָּתִי חוֹלָה.

עֵתִים, שְׁעָה שְׁלֵמָה אֶטִּיל
מִבֶּט בְּחִילִי הַבְּדִיל:
אֵיךְ בְּשִׁמְכוֹת, בֵּין הַקְּפָלִים
הֵם עַל גְּבַעוֹת מְעִפִּילִים.

וּלְעֵתִים, צִי סְפָנִים
אֶשִׁיט הַרְחֵק בֵּין הַסְּדִינִים,
אֲבַנָּה בְּתִים, אֶטַע חֲרָשָׁה,
אֶקִּים לִי פֹה עֵיר חֲדָשָׁה.

כְּמוֹ עֶנֶק בְּרֵאשׁ הָרִים,
מִמָּרוֹם תֵּלֶם שֶׁל הַכָּרִים,
יָכוֹל אֲנִי הֵיטֵב לְרֵאוֹת
אֶת כָּל מַמְלַכַת הַכְּסָתוֹת.

(רוברט לווי סטיבנסון)

43. כינור בלירה

אֶתְמוֹל קִנִּיתִי לִי כִנּוֹר בְּלִירָה,
רְצִיתִי לְנַגֵּן עָלָיו, אָבֵל
הַמִּיתָרִים הָיוּ מְצֹרִים בְּצָבַע,
זֶרְקָתוֹ, כִּי לֹא הָיָה בּוֹ צֶרֶף כָּלָל.

איש קט מצא אותו זרוק שם,
והוא נגש אלי בלאט,
שאל אם הוא יכול את כנורו לקחת,
עניתי לו, שלי זה לא אכפת.

אף הוא משך פתאום בקשת,
ולחן פה יפה מן הכנור הפיק,
הצעתי לו זקב תמונת הקסם,
אבל הפצרותי היו לריק.

(רוברט גרייבס)

44. חשוב על שישה מספרים

חשב על שישה מספרים בין אפס לתשע,
חשבת? נפלא!
הרם את השפופרת, חייג אותם אחד, אחד.
זה מצלצל? נחמד!
עקשו, המתן למישהו שיענה.
צצעק לו: 'יו בדה יה'. הנח את השפופרת.
חייך נא רגע קט,
חכה מעט.
עקשו חזר נא על הפל מהתחלה.

(של סילברסטיין)

45. הארון

ארון אחד ידעתי
עם מפתח קטנטני
וכד ספריות יש בו -
רק לי, לי, לי.

שם מדף יש, חביבי,
ואפל הוא, אפלולי.
בו צלחת עוגיות -
רק לי, לי, לי.

ולי יש סבתא'לה שמנה,
על ברכה יושב אני,
והיא שומרת הארון,
עם המפתח קטנטני.

וכשאני נחמד וטוב,
נחמד וטוב פה, חביבי,
אז עוגיות וספריות
כלן רק לי, לי, לי.

(וולטר דה לה מר)

46. אין לך מה לעשות?

אין לך מה לעשות?
אין לך מה לעשות?
מרח חרדל על פסוויי הכרסות.
מלא בפקום את כיסך,
תקע נעצים ברגליך,
שפף על הראש סכר מלוא הכף,
פזר את כל הצעצועים על הסף,
משח את המנעול בדבש דבורים,
אכל מעט בץ, הדלק גפרורים,
ציר על הקיר פרצוף עלי בבא,
שפף מעט דיו לכובע של אבא,
שחק בגלות על שטיחי הסלון,
עקשו עלה לחדרך לנוח ולישן.

(של סילברסטיין)

**ג. השחק צח -
השמע אור**

47. מילות הפרידה של הסיבכי

כְּשִׁיֶּצְאֹתִי לְגַן
סָח לִי חֶרֶשׁ עוֹרְבָן :
שָׁמַע, חִפְּשֵׁתִי אוֹתְךָ,
מָה נִשְׁמַע ? מָה שְׁלוֹמְךָ ?
הוֹאֵל נָא לוֹמֵר,
אִם תּוֹכֵל, לְתַמֵּר,
כִּי יִדְדֶה הַסִּבְכִי
מִבְּקֵשׁ לְמִסֵּר כִּי
בְּלִיל אֶמֶשׁ רוּחוֹת
זָרְעוּ כְּפוֹר בְּשִׁקְתוֹת
וְגִרְמוּ לוֹ שְׁעוֹל
וּמְרִטוּ עַד דְּלִדּוֹל
אֵת זָנְבוֹ. מִשׁוּם כָּךְ,
מִקְנֹו הוּא פָּרַח ;
אֶךְ שְׁלַח הוּא לֵה ד"ש
וּבְקֵשׁ כִּי תִלְבֵּשׁ
בְּרִדְסֵה הָאָדָם
וּבְשִׁלְג, יוֹם יוֹם,
שׁוּב תְּתוֹר וּתְבַקֵּשׁ
אֵת עֲקֻבוֹת הַבּוֹאֵשׁ ;
וְאוֹלִי, כְּשִׁיֶּזְהִיר
זִיו אָבִיב בְּאַוִיר
הוּא יַחְזוֹר וְיִשִּׁיר.

(רוברט פרוסט)

48. מתוך : בוקר של מאי

הַשְּׁחַק צַח
הַשְּׁמֶשׁ אוֹר
פָּרַה כְּתֻמָּה
וְשָׂה צָחוֹר
צֵל עֵץ בְּאָחוּ
מְלֵא גִיל יִשַׁח הוּא.

צִפְרֶת-שִׁיר
עַל הָעֶנְף,
חוּגָה וְדָרוֹר
פָּרְשׁוּ כָנָף
וּשְׁתִּימִים קוֹקִיּוֹת
בִּיעֵר הוֹמִיּוֹת.

(ויליאם הנרי דייוויס)

49. עופי עוף

עוֹפִי עוֹף מְעַבְרֵ יָם
סְנוּנִית בַּת שְׁמֶשׁ - תָּם הַקִּיץ
שׁוֹבִי נָא וּשְׂאֵי אֵלַי
בְּשׁוֹרֵת הַשְּׁמֶשׁ וְהַקִּיץ.

(כריסטינה רוזטי)

50. זכרון

שְׁלוֹשָׁה אַזְזִים
בְּאֵגֶם פּוֹדְזִים,
שְׁמֵי תְּכֵלֶת אָבִיב,
זֶה כְּנֶפֶס עֲבִי-זִיו -
רָשָׁם קֵט שְׁנִיטִיב
לְזָכְרוּ בְּכָאוֹת,
לְזָכְרוּ בְּדַמְעוֹת.

(ויליאם אלינגהם)

51. פיפה עוברת

בְּחוּץ הָאָבִיב
וּבְקֶר הַקִּיץ,
שְׁעוֹן מוֹרָה שְׁבַע,
הַטַּל לֵב מְרִינִין.

חוּגָה עַל כְּנֶפֶס-זִיו,
שְׁבִלּוֹל גָּח, מְצִיץ,
אֱלֹהִים בְּשִׁמֵי גִבָּה,
הַחֲלָד - תִּקְיִן.

(רוברט בראונינג)

52. זמר

דוֹדָה הַמֵּת בְּכֶתֶה בְּכִי מֵר צְפוֹר
יוֹשְׁבָה עַל גֵּב עֲנָף.
מְעַל זֶחֱלָה לָהּ רוּחַ כְּפוֹר,
מִתְחַת, כְּפוֹר שְׁטָף.

אָף לֹא עָלָה בִּיעֵר הַעִירֹם,
סָבִיב אֵין צִיץ-עֲדָנָה
וּבְקָלָל בְּלֹאט יְהוּם
גְּלִגֵּל הַשְּׁחָנָה.

(פרסי ביש שלי)

53. דכי המים

הוֹמָה בְּאֶזֶן דְּכִי הַמַּיִם
בְּכִינִי
עָגוּם כְּמוֹ עוֹף-יָם הַשׁוֹמֵעַ
קְדוֹרְנִי
אֶת בְּכִי הַרוּחַ עַל הַמַּיִם
תְּדַגּוּנִי.

הַרוּחַ אָפֵר מְטַפֵּחַ
עַל פְּנֵי
הוֹמָה מְלִמְטָה דְּכִי הַמַּיִם
בְּאֶזֶן
יוֹמָם וְלַיְלָה מְבַעֲבָע
עַד בְּלִי דִי.

(גיימס ג'ויס)

54. שונרה שונריתה

-שונרה שונריתה לבנת הכפות,
מתי תתחתיני כבר? נמאס לחכות!
השכר מתפשל, העונה בתנור.
שונרה שונריתה, הנשאי בלי אחור.
(אנונימי)

55. שונרה שונריתה

-שונרה שונריתה, איפה היית?
בלונדון העיר, במלכה להביט.
-שונרה, ומה שם עליך עבר?
-הברחתי מתחת כסאה שם עכבר.
(אנונימי)

56. שונרה שונריתה

שונרה שונריתה החליקה כפה,
סרקה את שפמה, צפרניה שיפה
ושמה פניה צחה ומרוקה
אל לונדון, לראות שם את פני המלכה.

שונרה שונריתה הגיעה לעיר
ואת המלכה שם בקשה להכיר,
אף איש לא שמע על מלכה שתסב
כף סתם, עם הפתור באמצע הרחוב.

שונרה שונריתה פנתה לארמון,
עקפה חיש שומר שנצב בגאון
ושם ראתה היא בלב מפרנס
גברת נפקדת יושבת על כס.

שונרה שונריתה לפס אז קרבה,
קפץ שם עכבר-עכרון במשובה,
אף עת בשונריתה הבחין האמלל,
נמלט הוא הישר אל חרו מבהל.

שונרה שונריתה, עינה נבזקה,
בראותה כי הגברת הנה המלכה.
שונרה שונריתה עיניה לטשה
בראותה מפני מי המלכה נרעשה.

שונרה שונריתה לה קדה קדה.
ענתה המלכה בבת צחוק נחמדה
וכנסה את אנשי המלכות חיש מהר
למנות את שונריתה ציד החצר.

שונרה שונריתה אז בלי התרשל
צדה וצדה מבקר עד ליל
ובמשך שבוע אחד בערה
כל חלדה ועכבר מגבולות הטירה.

שונרה שונריתה בקשה אז לשוב
אל ביתה ורעה בכפר האהוב
וכך בדמעות, המלכה והמלך
ליוה שניהם בצאתה אל הדרך.

שוּנְרָה שׁוּנְרִיתָה הַבִּיטָה חֲזָרָה,
הַבִּטִיחָה לְעַד לֹא לְצֵאת אֶת כַּפְרָה
וְסִפְרָה לִידִידִים בִּילָל וְגִגְוֹר
עַל כָּל שְׁאֲרֵע בְּאַרְמוֹן הַהֲדוּר.

(אליזבת פלמינג)

57. חתולה וכלבלב

חַתוּלָה וְכֻלְבָּלֵב הִחְלִיטוּ לְשׁוּחַ,
לְפָגֵשׁ בִּידִידִים בְּרַחוּבָה שֶׁל הָעִיר.
סֶחַ הַכֻּלְבָּלֵב: 'נֹשֶׁבֶת לָהּ רוּחַ,
נְדָמָה, הָעֵנָן עוֹד מְעֻט כְּאֵן יִמְטִיר.
אֶף אֵל דְּאֶגָּה, הֵן טְרַחְתִּי לְקַחַת
מִטְרִיָּה' - סֶחַ כֻּלְבָּלֵב לְרַעוּתוֹ הַמְטַפַּחַת.

(אנונימי)

58. ינשופי ושונרה

יִנְשׁוּפִי וְשׁוּנְרָה יִצְאוּ אֶל הַיָּם
בְּסִירַת מְפָרְשִׁים יִרְקָה,
עִם דְּבֶשׂ מְלוֹא צִלְחַת וּמְעוֹת בְּאַמְתַּחַת
עֲטוּפוֹת בְּלִירָה דְקִיקָה.
יִנְשׁוּף עַל גִּיטְרָה קְטַנְטָנַת נִגֵּן
וְהַמָּהֵם וּפְצַח בְּשִׁירָה:
'הוּ שׁוּנְרָה נְלַבְכַת! הוּ שׁוּנְרָה בַת-חֵן,
אֶת שׁוּנְרָה נְחַמְדַת נוֹרָא,
נוֹרָא
נוֹרָא!
אֶת שׁוּנְרָה נְחַמְדַת נוֹרָא.'

שׁוּנְרָה סָחָה אֶז כֶּף: 'אֶתָּה עוֹף מְמַלְח
וְקוֹלְךָ, יֵשׁ לוֹ צְלִיל נְהַדְרִי!
בוֹא, רְעִי, נְתַחַתֵּן! דֵּי הַמְתַּנּוּ הַמְתַּן.
רַק טַבְעַת עוֹד לָנוּ תַחְסֹר'.
שְׁנָה וְעוֹד יוֹם הֵם שְׁיִטוּ אֶל מְקוֹם
בוֹ נִצַּב עֵץ הַבוּנְג הַמְסַעֵף,
שָׁם, בְּחֶרֶשׁ קֶטֶן, הֵם פָּגְשׁוּ חֲזִירוֹן
עִם טַבְעַת דְּבוּקָה אֶל הָאֵף
הָאֵף,
הָאֵף
עִם טַבְעַת דְּבוּקָה אֶל הָאֵף.

'חֲזִירוֹן, הַתּוֹאִיל לְמַכְרָה בְּפְרוּטָה?
סֶחַ הֵלָה אֶל הַשְּׂנִים: 'אֶמְכֹּר'.
נְחַפְזוּ וְקִנּוּ, אַחַר כֶּף הַתַּחְתַּנּוּ
אֶצֶּל תְּרַנְהוּד מַתָּל-מֹר.
הֵם הִטִּיבוּ לָבָם בְּאַנּוּ מְפֻשָּׁם
שְׁאֶקְלוּ בְּעֲזָרַת מְעֵדֶר;
אֶז יִצְאוּ בְּמַחּוּל, יָד בְּיָד, עַל הַחוּל
לְאוּרוֹ שֶׁל יְרַח חוּר,
חוּר,
חוּר,
לְאוּרוֹ שֶׁל יְרַח חוּר.

(אדוארד ליר)

59. ארנב וחוגה

'בתוך הקרקע
בעמק כי רב
חשוף ומענין,
לחוגה סח ארנב.

אמרה החוגה:
'במרום האויר
מרחב פלי גבול
ונשב קריר'.

'אצלי', סח ארנב,
'חמים ורטב.
נא בואי אלי
וראי פמה טוב'.

אמרה החוגה:
'אצלי במרום
אור שמש, הלואי
והגעתי הלום'.

אבל במרומים
ובבור הקפור -
ארנב לא יעוף,
חוגה לא תדור.

לכן, אין בררה
הזוג החמוד
מקרח לנהל
חיי בפרוד.

ורק לעתים,
על גבע פשוט,
שניהם מתראים
לשיחה ופטפוט.

(גיימס ריווס)

60. הברווז והקנגורו

סח ברנז אל הקנגורו:
'אלי! איך אתה מקפץ!
על ניר ושדמה כאלו
לא תפסיק ותחדל עד אין קץ!
ואני מתרפש במימי האגם,
מה חפצתי לצאת לטיל בעולם.
לו כמוד קפצתי, כי אז...'
לקנגורו סח הברנז.

'קחני עמך לטיול!
אל הקנגורו סח הברנז,
'לא אשמיע אפלו מלמול,
רק קואק חלשלוש ולא עז.
נצא נא אל דם ואל ג'לי בול-לם'
על פני היבשות ובעמק הים,
במסע מרתק ונועז!
אל הקנגורו סח הברנז.

עָנָה קְנַגְוֵרוֹ לְבְרוֹן:
'יש צרף על כף להרהר.
יתכן, באמת, כי זה עסק של פז
רק לקוי בו אָחַד מְצַעֵר,
והוא, אם יתר לי את זאת לצנין,
מגע כפוחיתך הוא לח ומצנן
ועשוי הוא לגרם לי לרו-
מטיזם', פה סח קנגורו.

סח בְרוֹן: 'עַת יִשְׁבְּחֵי בְדָד,
הַרְבִּיתִי עַל כֶּף לְחֶשֶׁב
וְקִנִּיתִי גְרָבִים מֵאֶמֶר וּבַד,
שִׁבְהֵם אֶת רִגְלֵי אֲעֻטָּה,
וּגְלִימָה תְּמִימָה לְמַגֵּן מִן הַקֶּר,
וּמְקַטְרֵת קִטְנָה שֶׁעֲשָׂן לָהּ צָחוֹר,
לְרַעִי, שֶׁפָּנִיו לִי יִקְרוּ,
לִידִידֵי הָאֵהוֹב קְנַגְוֵרוֹ!'

סח קְנַגְוֵרוֹ: 'לְדָרְךָ נוֹכַל
לְצֹאת לְאוֹר סֶהַר גְּדוֹל,
אֲךָ שָׁמַר בְּרוֹזִי עַל שׁוּי הַמִּשְׁקָל,
וְאֶחָז בְּזַנְבִּי פֶן תִּפֹּל!'
פֹּה יֵצְאוּ וְהַקִּיפוּ קַפֵּץ וְנִתַּר
אֶת הַחֵלֶד שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים וַיִּוֹתֵר,
וּמִי בְּאֶשְׁרוֹ יִדְמָה-אֲז
אֵל הַזּוּג קְנַגְוֵרוֹ וּבְרוֹן?

(אדוארד ליר)

61. הנמר

הו נְמֵר, נְמֵר בֶּן רִשָּׁף
בִּיעָרוֹת בְּדָמֵי הַנְּשָׁף
אֵי יָד צָרָה בַּעֲלִיל
אֶת דְּמוּתְךָ בַּת תְּאֵם-חֵיל?

אֵי הַעֲמֵק, אֵי רוֹם הוֹד
בו נִצַּת, הַבְּעַר הַיְקוֹד
מִנּוּ אֵל עֵינֶיךָ שְׂבִיב
יָד הַבִּיאָה וַתִּלְהִיב?

אֵי הַזְרוּעַ עֲצָרָה פֹּחַ
אֶת גִּידֵי לְבָבךָ לְמַתַּח,
וּבוּ דִפְקֵה הַלֵּם עֲזוֹ
אֵי הִיד הַפְּעִימָה אֲזוֹ?

אֵי הַקּוֹרְנָס אֲשֶׁר הַחַל
מֵת עַל סֶדֶן חֲשָׁל?
וְאֵימִיו מִי זֶה הַעֲזוֹ
לִפְתַּת בְּכַחַת וַיִּאֲחָז?

עַת כּוֹכַב דְּקָר שְׂמִי-רוֹם
וְדַמַּע עַב שְׂטָף הַיְקוֹם,
הַשֵּׁשׁ בְּךָ אֲזוּ בּוֹרְאֵךְ?
יּוֹצֵר הַשָּׁה, הוּא יּוֹצֵרְךָ?

הו נְמֵר, נְמֵר בֶּן רִשָּׁף
בִּיעָרוֹת בְּדָמֵי הַנְּשָׁף
אֵי-יָד הַעֲזָה בַּעֲלִיל

צ'ר ד'מו'ת'ך ב'ת ת'א'ם-ח'יל ?

(ויליאם בלייק)

62. שש גיריות

ב'ע'ת ש'ע'ב'ד'ת'י, ע'ב'ד'ת'י ב'נ'ן,
ב'א'ו ש'ש ג'יר'י'ו'ת ו'מ'ט'ו'ת ב'י'ד'ן,
ב'ע'ג'ו'ל ה'ק'י'פ'ו'נ'י, ה'ח'ו'ו ל'י ק'ד'ה:
'א'ח'א ג'ו'ר'ג', א'ו'צ'ה א'ו'י'ן, ל'י א'מ'רו, 'ל'ס'ע'ו'ד'ה.
פ'ש'ט'י'ד'ה ב'ת'נ'ו'ר, ב'ק'ל'ח'ת ב'ש'ר,
'א'ח'א ג'ו'ר'ג', א'ו'י'ן ה'ב'י'ת'ה, כ'י כ'ב'ר מ'א'ח'ר !'
מ'ה'ר'ת'י ת'מ'ה ע'ל מ'ה ו'כ'י'צ'ד
פ'ת'ע, ש'ש ג'יר'י'ו'ת, ע'ם מ'ט'ה ב'כ'ל י'ד,
י'ת'ק'ב'צ'ו מ'ס'ב'י'ב'י ל'ה'ת'ו'ת ל'י ק'ד'ו'ת,
ו'כ'ל ז'א'ת כ'ד'י ל'מ'ס'ר ל'י ע'ב'ד'ו'ת פ'ה פ'ש'ו'ט'ו'ת.

(רוברט גרייבס)

63. באמת מוזר

ע'ת ג'ז ה'כ'פ'ו'ר, ג'ח מ'ן ה'ח'ר
ה'ד'ב, ו'א'י'ן נ'ג'ש,
ו'ת'ר ס'ו'כ'ב ו'מ'ת'ק'ר'ב
א'ל מ'כ'ו'רו'ת ה'ד'ב'ש.
כ'ל ה'ד'ב'ו'ר'י'ם א'ז נ'ח'פ'ז'ו'ת
ס'ח'ו'ת ל'מ'ל'כ'ת'ן:
'ש'ו'ב ק'ש'י'ש'א- ד'ב ה'ז'ד פ'ו'ל'ש
י'ש ל'ג'ר'ש'ו מ'כ'א'ן !'
א'ז ד'ב'י-ק'ש'י'ש'א מ'ת'ת'י'ך
ו'ש'ך ח'ט'מו ה'ק'ר:
'ג'ז'ל'נ'י'ו'ת ש'ו'ט'מ'ו'ת ג'ז'ל'ן ?
ז'ה ב'א'מ'ת מ'ו'ז'ר !..'

(וולטר דה לה מר)

64. זהב תלתל

ה'ר'א'י פ'נ'י'ך
ז'ה'ב-ת'ל'ת'ל,
ש'מ'ע'ת'י'ך פ'ו'ז'מ'ת
ז'מ'ר ק'ל.

ח'ד'ל'ת'י ק'ר'א,
ס'פ'ר'י נ'ס'ג'ר,
ב'א'ח מ'ו'ל'י
ה'א'ש ת'ב'ע'ר.

ח'ד'ר'י נ'ט'ש'ת'י
ו'ס'פ'ר'י,
כ'י ז'מ'ר'ת'ך
ב'ק'ע'ה א'ל'י,

פ'ו'ז'מ'ת ל'ך ש'ם
ז'מ'ר ק'ל ;
ה'ר'א'י פ'נ'י'ך
ז'ה'ב-ת'ל'ת'ל.

(ג'יימס ג'ויס)

65. קני תום

עת חללתי לי בגיא
מזמורי חדרה וזיו,
בצען ראו עיני
ילד מחנה מלוא פיו.

נא חלל אודות השעה,
וחללתי רון תרועות,
חלילן חלל נא שוב,
מעניו זלגו דמעות.

ועתה זמר, זמר,
נא הרפה מן החליל.
וזמתי את שירי;
שוב נמלא הוא דמע-גיל.

חלילן, על ספר כתב,
כתב שירך, עליו, לכוּב.
אז נמוג הוא מעיני,
ואכרת קנה נכוּב,

פה התקנתי עט פשוט,
דיו ממני מבוּע זך.
וכתבתי שירי גיל -
לב כל ילד כּם ישמח.

(ויליאם בלייק)

66. ג'ני נשקה לי

ג'ני נשקה לי בעת שפגשנו,
זנקה מכסאָה ותנשק;
זמן גזלן! החומד כל דבר-חן שרכשנו,
אסף נא גם זאת אלי חיק.

אמר כי גלאיתי, אמר סר אני וזעף,
אמר כי לא עשר, לא אשר נקרה לי,
אמר: 'הוא מזקין', אף הוסף:
ג'ני נשקה לי.

(ל. האנט)

67. היריבים

שמעתי עוף רן שיר
על בד-עץ עת יום נעור
שיר על טל ועל צפריר
בדשאים טובלים באור,
אף לא הקשבתי לו, כי הוא,
לא עבורי הנעים מזמור.

כלל לא הקשבתי לו, כי הוא,
לא עבורי הנעים מזמור.
הן על טל ועל צפריר
בדשאים טובלים באור,
גם אני שוררתי שיר
ברב נעם כצפור.

גַּם אֲנִי הֵיטְבֹתִי שִׁיר,
בְּרַב נְעָם כְּצַפּוֹר,
עַל אֲגָלִי-טַל, עַל צַפְרִיר,
בְּדִשָּׁאִים טוֹבְלִים בְּאוֹר.
לְכֹן, כָּלֵל לֹא הִקְשַׁבְתִּי לוֹ
כְּשֵׁשֶׁר עַל בֶּד עֵת יוֹם נְעוֹר.

(ג'יימס סטיפנס)

68. זמר עתיק

בְּעוֹד הַיְקוּם צְעִיר, בְּחוּר,
הָאֶרֶץ יִרְקָה,
וְכָל בְּרוֹז הַנוֹ בְּרַבּוֹר,
וְכָל יִלְדָה - מִלְפָּה;
חִישׁ עַל אֶפֶף עֲלֶה, בְּחוּר,
וְדַהַר בְּלִי יַגַּע כָּלֵל.
תּוֹסֵס דָּם הַנְּעוּרִים, בְּחוּר,
שׁוֹחֵק אֶז הַמְזוֹל.

כְּשֵׁכַל הַיְקוּם זָקֵן, בְּחוּר,
הָאֶרֶץ דְּהוּיָה,
הַגְּלִגְלִים לְאִים, בְּחוּר,
כָּל נִשְׁמָה דְּוִיָּה;
אֶז הַשְּׁתָרֶף אֵט בְּלִי לְמַעַד
הַבִּיתָה, שֵׁם יֵאִיר
קְלִסְתָר אֶהְבֶּתָ-כֹּה בְּעוֹד
הַיְקוּם הִזָּה צְעִיר.

(צ'רלס קינגסלי)

69. למורפיד

קוֹל עַל הַרוּחַ
וְקוֹל עַל הַמַּיִם
תּוֹעֵדָה מְהֻלָּף.
הוּ מַהִי הַרוּחַ?
וּמַהֵם הַמַּיִם?
שְׁלִי בְּרַק עֵינֶיךָ.

יְמָה הַרוּחַ
וְיְמָה הַמַּיִם,
שֵׁם נִגְהַ מוֹלָף,
הוּ מַהִי הַרוּחַ?
וּמַהֵם הַמַּיִם?
שְׁלִי בְּרַק עֵינֶיךָ.

קַר, קַר הוּא הַרוּחַ
וְסַעַר בְּמַיִם,
שֵׁם שְׁמֵשׁ דּוֹעָף.
הוּ מַהִי הַרוּחַ?
וּמַהֵם הַמַּיִם?
שְׁלִי בְּרַק עֵינֶיךָ.

לילה, ברות,
לילה, במים,
הלחן הולך:
הו מהי הרוח?
ומהם המים?
קר הוא הרוח
וסער במים,

אף לי ברק עיגף.

(ליונל ג'ונסון)

ד. לדוג

את הלבנה

בים

70. דרכים

דָּרַךְ אַחַת אֶל לוֹגְרוֹן,
שָׁנְיָהּ אֶל וְלֹס תְּרַחֵיק,
דָּרְכֵי אֶל יָם פְּתוּחַ,
בּוּ מִפְּרֶשׁ צַח יִבְהִיק.

דָּרַךְ אַחַת אֶל נַחַל
רוֹנְנֶת לָהּ הַיּוֹמָם,
דָּרְכֵי שְׁלֵי תַנְחַנֵּי
אֶל חוֹף יוֹרְדֵי הַיָּם.

תַּנְחָה, תַּקְסֵם, תַּקְרָא לִי
אֶל מִי-יָם מְלוּחִים,
שָׁם נְתִיבָה יָאָה לִי
בְּלִי אֲבַק דָּרְכִים.

דָּרַךְ לַחַה זֹהָרַת,
פְּרוּעַת צְוֹחוֹת שְׁחָפִים,
שָׁם, בְּעֵינֵי מִי מְלַח,
זֹרִים רוּחוֹת טְרוּפִים.

רֹב הַדָּרְכִים, הַבִּיטָה,
שְׁבוֹת מְקַצּוֹת תַּבֵּל,
דָּרְכֵי, בְּלִי מְנוּחַ,
רַק הַלְּאָה תַתְּנֶהּ.

תּוֹסִיף מִיִּלִּין עַל אֶלֶּה
שְׁמֶסְלוּלֵי הַתּוּה
בְּחַפּוּשֵׁי הַיָּפִי
שְׁאֵל, עַלֵי צְוָה.

(ג'ון מספילד)

71. שלושה רעים מגוחם

שְׁלוֹשָׁה רְעִים מְגַתֵּם
עַל סִיר יִצְאוּ לַיָּם.
לוֹ אֵךְ חֲזַק הָיָה הַסִּיר
נִמְשָׁךְ הָיָה גַם זֶה הַשִּׁיר.

(אנונימי)

72. שלושה בני גוחם

-הֵי, מִי אַתֶּם הַסְּפָנִים?
-שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי גַתֵּם הַנְּבוֹנִים.
-לָאן בְּסִיר תְּשׁוּטוּ שָׁם?
-לְדוּג אֶת הַלְּבָנָה בַּיָּם.
-יִצְיֵב הַסִּיר, הַיָּם מְבַהֵיק,
הַנְּטֵל כָּאן - תִּירוּשׁ עֵתִיק,
הַנְּטֵל כָּאן - תִּירוּשׁ עֵתִיק.

-מִי זֹאת מְנַגֵּד שָׁם חֲגָה?
-אֲנִי הִיא זו, הַדְּאָגָה.
-עַלֵי נָא לְסַפּוֹן לְדוּר.
-לא, לא! הֵן הַדְּבָר אֲסוּר!
צְוָה הָאֵל כְּבָר מְמָרוּם:
בְּסִיר אֵין לְדְאָגָה מְקוּם,
בְּסִיר אֵין לְדְאָגָה מְקוּם.

-לא תִפְחָדוּ מִגֵּל אֲדִיר ?
-הו, לא. הֵן מִכְשַׁף הַסִּיר.
-מָה סוּדוֹ שֶׁל הַכְּשׁוֹף ?
-תִּמְיֵד אֶל עַל הַסִּיר יִצוּף.
יִצִּיב הַסִּיר, הַיָּם מִבְּהִיק
הַנְּטֹל כָּאֵן - תִּירוֹשׁ עֵתִיק,
הַנְּטֹל כָּאֵן - תִּירוֹשׁ עֵתִיק.

(ת.ל. פיקוק)

73. ג'יפי וג'ימי

ג'יפי וג'ימי הם שני פִּלְבָּלִים
שִׁיִּצְאוּ לְהַפְלִיג עַל בּוּלִי-עֵץ עֲבִים.
הַמוֹטוֹת הַתְּהַפְּכוּ, הַפְּלָבִים נִגְרָפוּ,
בְּגִדֵיהֶם הַדְּקִים נִרְטָבוּ, נִשְׁטָפוּ.

ג'יפי וג'ימי חֲתְרוּ אֶל הַחוֹף
וְאָמְרוּ כִּי הַנִּחַל גָּשׁוּם וְרָטֹב.
הֵם אָמְרוּ כִּי מִיָּמִו כָּלֵל אֵינָם יְבֹשִׁים,
כִּיחֵי כִּיחֵים, כִּיחֵי כִּיחֵים.

ג'יפי וג'ימי הִרְעִידוּ מִקָּר
וְאָמְרוּ: לֹא נִצָּא עוֹד לַנִּחַל לְחֹתֵר.
לְשׁוֹט לֹא נוֹסִיף בְּלִי לְלַמֵּד זֹאת עַד תָּם,
כָּאוּ-כָּאוּ הָאוּ-הָאוּ, הָאוּ-הָאוּ כָּאוּ-בוֹם.

(לורה ריצ'רדס)

74. וינקן בלינקן ונוד

וִינְקָן בְּלִינְקָן וְנוֹד, עִם לֵיל
חֲתְרוּ בְּנַעַל עֵץ
בְּנֵהָר אֹר-בְּדֹלַח מִתְּפֹתֵל
אֶל יָם טָלְלִים נוֹצֵץ.
-לָאָן תְּשׁוּטוּ, מִלְּחֵים ?
תְּהִיָּה יָרֵחַ-סֹב.
-לְדוּג דְּגִיגִים וּמְלִיחִים
בְּיָם קְסוּם, נִלְכָּב,
בְּרִשְׁתוֹת כֶּסֶף וְזֹהָב.
סָחוּ וִינְקָן
בְּלִינְקָן
נוד.

צָחַק יָרַח וְזָמַר,
עַת שְׂמָה נַעַל-עֵץ
קִלְעָה בֵּין רוּחַ-יָם סוּעַר
וְגַל טָלְלִים נוֹצֵץ.
כּוֹכְבֵי הָרוֹם, הֵם הַמְּלִיחִים,
קָרְאוּ מִיָּם נִלְכָּב:
פָּרְשׁוּ הַרְשָׁת, מִלְּחֵים,
אֵין בְּנוֹ מוֹג לְכָב.
כָּף סָחוּ יַחַד בְּגִי-כּוֹכָב
אֶל וִינְקָן
בְּלִינְקָן
נוד.

וְכָל הַלַּיִל, בְּיָמַי נוֹצֵץ,
פָּרְשׁוּ הַיָּמִים רַחֲמֵי
וּמְרוֹמֵי בְנֵי-עַץ
הַבַּיִתָּה שָׁבוּ אֵז.
לֹא יָאֲמֵן, אוֹלָם
יֵשׁ הָאוֹמְרִים כִּי זֶה פְּשׁוּט
חֲלוֹם שְׁנַחֲלָם,
אֲבָל אֲנִי אֶת שְׁמוֹת כָּל־
אֲמָנָה פֶּה וַיִּנְקֹן
בְּלִינְקֹן

נוד.

וַיִּנְקֹן וַיִּבְלִינְקֹן הֵם אִישׁוֹנִים
וְנֹד הֵנוּ רֹאשׁ קֵט.
וְנֵעַל-עַץ, בְּהַקְטָנִים
חֲתָרוֹ, הִיא עֶרֶשׂ-שֵׁט.
אִם כֵּן, עֲצָמוּ אֶת עֵינֵיכֶם
כְּשֶׁאֲמַא שְׂרָה שִׁיר
וַיֵּד שֶׁל פֶּלֶא תִּנְיָדְכֶם
עַל יָם קְסָמִים מְזֵהִיר,
בּוֹ נֵעַל-עַץ בְּשֵׁיט מְהִיר
נְשִׂאָה אֶת וַיִּנְקֹן

בְּלִינְקֹן

נוד.

(יוג'ין פילד)

75. הג'ומבלים

הַפְּלִיגוּ בַּכְּבָּרָה לַיָּם,
הַפְּלִיגוּ בַּכְּבָּרָה,
וְחֲרַף דְּבַר רַעִים קוֹדֵר,
בְּבִקְרָה, אֶל יָם סוֹעֵר,
הַפְּלִיגוּ בַּכְּבָּרָה!
וְעַת אֲמָרוּ לָהֶם כָּל־
'הֵן הַכְּבָּרָה תִּטְבַּע בְּיָם!
עָנוּ: 'קִטְנָה הִיא הַכְּבָּרָה,
אֵךְ נִצְפָצֵף עַל כָּל מוֹרָא
וּבַכְּבָּרָה נִפְלִיג!

פֶּה רְחוֹק, פֶּה רְחוֹק
אֲדַמַּת הַגְּוִימְבָלִים נִסְתָּרָה.
כְּחֵלָה יָדָם, רֹאשָׁם יָרָק.
וְהֵם הַפְּלִיגוּ בַּכְּבָּרָה.

עַל פְּנֵי כְּבָרָה הַפְּלִיגוּ חֵישׁ,
עַל פְּנֵי כְּבָרָה בְּיָם.
עִם סֶרֶט מְשִׁי יִרְקָרֵק
קָשׁוּר לִקְנָה מְקַטְרֵת דֶּק -
מִפְּרֵשׁ לְתֵרֵן רָם.
וְכָל אִישׁ אָמַר: 'הֵן זֶה מוֹבָן,
הֵם יִתְהַפְּכוּ בְּבוֹא הַזְּמַן!
קוֹדְרִים שְׂחָקִים, זֶה עֵסֶק בֵּישׁ
וְגַם נוֹאֵל לְשׁוּט פֶּה חֵישׁ
עַל פְּנֵי כְּבָרָה בְּיָם!

פֶּה רְחוֹק, פֶּה רְחוֹק
אֲדַמַּת הַגְּוִימְבָלִים נִסְתָּרָה.
כְּחֵלָה יָדָם, רֹאשָׁם יָרָק.
וְהֵם הַפְּלִיגוּ בַּכְּבָּרָה.

החלו מים אז לחדר,
לחדר ולחלחל.
ולכל תפגע בם הלחות
לקח כל איש ניר וחוט
ואת רגליו חתל.
ובעמק פד בלו לילם
ושם אמרו: 'עד מה נחכס!
קודרים שחקים. היס מתיש.
אף המצב איננו ביש
עת בכברה נחחר!
פה רחוק, פה רחוק,
אדמת הג'ומבלים נסתרה.
כחלה ידם, ראשם ירק.
והם הפליגו בכברה.

כל הלילה הם חתרו
ועם ערב היום,
זמרו כלם לטהר שיר,
להד קולו של גונג אדיר
בינות להרי רום:
'הו טים-בה-לו! עד מה נחמד,
על פני כברה, בעמק פד,
לננה וף של סהר דק,
לשוט עם סרט ירקרק
בינות להרי רום!
פה רחוק, פה רחוק,
אדמת הג'ומבלים נסתרה.
כחלה ידם, ראשם ירק.
והם הפליגו בכברה.

הם שטו עד לקצות היים
אל ארץ יערים.
קנו ינשוף ודבשנית
ועגלה דו-אופנית,
עם ארז ודבורים.
קנו חזיר, עורב מוזהר
וקוף שפפותיו ספר,
וחריצי גבינה בלי די
ובקבוקים של רינג-בו-רים.
פה רחוק, פה רחוק,
אדמת הג'ומבלים נסתרה.
כחלה ידם, ראשם ירק.
והם הפליגו בכברה.

חזרו מקץ עשרים שנה.
(עשרים, או אף יותר)
וכל איש אמר: 'הם פה גדלו
בצת הפליגו וטילו
לחוג הסרטיפנתר!
הורמה אז כוס לחייהם
וכפתאות הגשו להם.
'אם אף נוכל', כל איש קרא,
'נפליג אף אנו בכברה
לחוג הסרטיפנתר!
פה רחוק, פה רחוק,
אדמת הג'ומבלים נסתרה.
כחלה ידם, ראשם ירק.

וְהֵם הִפְלִיגוּ בַכֶּבֶדָה.

(אדוארד ליר)

76. ג'ק שתום עין

ג'ק שתום-עין הפירט
בְּרִנָּשׁ אֵלִים, עֲשׂוּי בְּלִי חַת
עַם רָגַל עֵץ,
מִבֵּט רוֹעֵץ
וְקָרַס חַד
בְּמָקוֹם כַּף יָד.
ג'ק שתום-עין הפירט
הָיָה בְּרִנָּשׁ עֲשׂוּי בְּלִי חַת.

(אנונימי)

77. הפירט דון דרק מדאודי

הו! הפירט דון דרק מדאודי
הָיָה אִישׁ אַכְזָר, אִישׁ מְאוֹד אַכְזָרִי!
אָךְ הָיָה לוֹ מְרֵאָה נְהַדָר לְהַפְלִיא
לְפִירְט דוֹן דְּרַק מְדֹאֲדִי.

הָיָה לוֹ מִצְפּוֹן שְׁחֹר כְּעוֹרֵב,
אָךְ מִתּוֹךְ כּוֹבְעוֹ גָּדִיל נּוֹצוֹת הַשְּׂתַרְבֵּב,
שֶׁבִשְׁעַת הַטַּיִל הָיָה נָד, מִשְׁתַּבְּשֵׁב,
עַל רֹאשׁ הַפִּירְט מְדֹאֲדִי.

הָיָה לוֹ מְעִיל אֲדָמוּנִי וְשְׂרוּט,
אֶת שֶׁפְּמוֹ הוּא הָיָה מְסַלְסֵל בְּתַמִּידוֹת,
שֶׁכְּשֹׁכּוֹ בְּנוֹת-הַיָּם בְּנִתְזֵי הַתְּרַגְּשׁוֹת
בְּגִלְל הַפִּירְט מְדֹאֲדִי.

הָיָה לוֹ כְּמוֹ כֵּן גַּם צִיּוֹר קַעֲקַע
וּבְחִתּוֹךְ חֲגוּרוֹ הֶרְכּוּס הוּא תַקַּע
פְּגִיזוֹן וְסַפִּין וּמִין תָּרַב דְּקָה,
הַפִּירְט דוֹן דְּרַק מְדֹאֲדִי.

הוּא יָרָה בְּלִי הַסּוֹס, הוּא הָיָה אֵימָתָנִי,
וּבְיָם, עַת הָיָה הָאֲוִיר זַעֲפָנִי,
הוּא לָגַם וְלָגַם מִבְּקָבוּק כְּרִסְתָּנִי,
הַפִּירְט דוֹן דְּרַק מְדֹאֲדִי.

הָיְתָה לוֹ גַּם חֲרֹב דְּמוּיֵת עַקְלָתוֹן
וְהָיָה לוֹ תְּכִי שֶׁנִּקְרָא 'פְּלִפְלָתוֹן'
וְצִלְקַת גְּדוּלָה שֶׁגוֹנָה דְּמִדְּמָתוֹן,
הַפִּירְט דוֹן דְּרַק מְדֹאֲדִי.

וּמִטְמוֹן הוּא הֶחֱבִיא, הַשׁוֹדֵד הַנִּתְעָב,
בְּתַבָּה מְפִלְאָה, כְּסוּיֵת עֲבֵשׁ וּטְחָב,
בְּכִיסוֹ רִשְׁרֵשׁוֹ מִטְבְּעוֹת שֶׁל זָהָב,
רִשְׁרֵשׁ זָהָבוֹ שֶׁל דְּאֹדִי.

מִצְפוּנוֹ, כְּמוֹכֵן, הַשְּׁחִיר עַד טִשְׁטוּשׁ,
אָךְ שְׁנֵי מְנַעְלָיו בּוֹסְסוֹ בְּרִשְׁרוּשׁ,
עַת חֲלַף הוּא עַל פְּנֵי הָעוֹלָם בְּדִשְׁדוּשׁ
הַפִּירְט דוֹן דְּרַק מְדֹאֲדִי.

זֶה נִכּוֹן, הוּא הִיא אִישׁ אֱלִים וְאֶכְזֹר,
לְמִנּוֹת אֶת פִּשְׁעֵיו פֶּה פִּשׁוּט אִי אֶפְשֶׁר,
אֶף מִרְאֵהוּ הִיא בְּאֵמֶת נִהְדָּר,
הַפִּיֶרֶט דּוֹן דְּרֶק מִדְּאוּדִי.

(מילדרד פלו מייגס)

78. ספינה אחת הפליגה

סְפִינָה אַחַת הִפְלִיגָה,
הִפְלִיגָה מִן הַחוֹף;
עַל סְפוּנָה נִשְׁאַה לָּךְ
דְּבָרִים יָפִים לְרֹב:

סְפָרִיּוֹת הָיוּ בָּהּ,
פָּרוֹת מְלוֹא אֲרָגוֹ;
כָּל מִפְרָשֶׁיהָ מְשִׁי
וְהַתְרַנִּים מְפֹזִי.

בְּחֶבֶר מְלָחִיהָ
שְׁנֵי תַרְיִסְרֵי עֶכְבָּר,
נוֹשְׂאִים כָּלֶם שֶׁלְשֶׁלֶת
כְּרוּכָה עָלֶי צְוָאר.

הַקְּבָרִיט בְּרוֹז הוּא
לְבוּשׁ מְקֻטָּרֵן דֶּק,
כְּשֶׁהִסְפִּינָה הִפְלִיגָה
קָרָא בְּקוֹל: 'קֹק, קֹק'.

(אנונימי)

79. הספינה מריו

סְפִינָה אַחַת מְרִיו
שִׁיטָה בַּיָּם כָּחַל
וּבְחֶבֶר מְלָחִיהָ
קוֹפִים הָיוּ הַפֶּל:
טְבַח, צוּפָה עַל תֵּרֶן,
הַגָּאִי וְרֹב-חוֹבֵל,
וְאֶף לֹא פֶס שֶׁל אֲרָג
אֶת מְתַנְיָהֶם חוֹתֵל;
מְנִי מְכֻסָּה עַד קַעַר,
סְפוּן וְתֵא הַגּוֹי,
וְאֶף לֹא טְלֵאִי מְהוּה
אוּ בְדֵל מְכֻנָּס בְּלוֹי.
אֲבָל, הָאֵין זֶה מְשׁוֹבֵב,
אִיף הֵם בְּסַעַר נַחְשׁוֹל,
בְּנִדְנוּדֵי זְנָבוֹת אֲצִים
אֶת הַמְּפָרֶשׁ לְגֵלֶל?
אוּהוּ! הָאֵין זֶה מְשׁוֹבֵב,
עַתָּה יָם חֲדָל מְרַעַם,
לְרֵאוֹת כֵּיצַד קוֹרְסִים כָּלֶם
סְבִיב חֲבִינָת רּוֹם?
וְאוּהוּ! הָאֵין זֶה מְשׁוֹבֵב
אִיף בְּקַרְבָּם אֶל חוֹף,
דוֹלְגִים כָּלֶם עַל פְּנֵי הַחוֹל
חֵישׁ אֲגוּזִים לְקַטֵּף?

(וולטר דה לה מר)

80. שיר ים

פס בד רטב, זרמי היים,
ורוח עז נושב,
בלבן מפרשים הוא פח
ותרן גא כופף.

כופף התורן, בחורי,
וכנשר עט אל דרור,
חוף אנגליה תטש ספינה,
למרחקים תחאר.

בעד מושב לוטף, ענג,
קול יפתי אקשיב,
אף תנו לי נהמת רוחות
וגל נשא מקציף.

וגל נשא לו, בחורי,
ספינה מקשית, בת-דרור,
שם חלד-ים לנו מעון,
לבנו - גיל יעור.

שם מול הסהר המקרין,
חשבת סופה, ברקים.
הקשיבו, מלחים, לצליל,
רוחות היים שורקים.

שורקים רוחות-ים, בחורי,
ברק - קרא לו דרור
ולנו עץ חלול - ארמון,
חלקנו ים אפר.

(אלן קנינגהם)

81. מותו של אדמירל בנבאו

הטו אַזניכס, יורדי ים, יורדי ים,
הטו אַזניכס, יורדי ים.
לתהלת אדמירל בנבאו עז הלב,
באויביו איף גלחם, איף גלחם.

בנבאו, הוא הפליג אל הקרב, אל הקרב,
בנבאו, הוא הפליג אל הקרב;
בנבאו, הוא הפליג אף במרדף לבס,
נקלטו קברניטיו, קברניטיו.

פה קרבי לגיד סח: 'ננוסה, ננוס'
פה קרבי לגיד סח: 'ננוס.'
לי יקרה דרגתי, אף לצאת מול אויב,
זהו עסק מאוס, אוי מאוס'.

אז ה'רובי' תקפה צי צרפת, צי צרפת,
עם בנבאו, היא תקפה צי צרפת;
גלחמו עד נגר דם על פני הספון,
עד נגר ונקבט ונקבט.

בְּנֵבְאוֹ, הוּא נוֹרָה בְּרִגְלָיו, בְּרִגְלָיו,
בְּנֵבְאוֹ, הוּא נוֹרָה בְּרִגְלָיו;
בְּנֵבְאוֹ, הוּא נוֹרָה, אֶף פֶּקֶד עַל הַפֶּל:
'אַל תִּרְפוּ מִן הַקָּרֵב, מִן הַקָּרֵב!'

אֶת פִּצְעוֹ אֶז חֲבָשׁוֹ, הוּא זָעַק, הוּא זָעַק,
אֶת פִּצְעוֹ אֶז חֲבָשׁוֹ, הוּא זָעַק:
הַשְּׂכִיבוּנִי מוֹל פְּנֵי הָאוֹיֵב, עַד אֲשֶׁר
פְּתִיל חַיִּי יִנְתֵּק, יִנְתֵּק.'

(אנונימי)

82. איי יסמינה

הִיָּה זֶה עַל סַפּוֹן תְּרַנִּית
שְׁשֵׁמָה 'בִּבְנֹת', הַקְּבָרִיט,
מִתּוֹךְ קִבְעַת גְּמִלוֹנִית
סָבָא תָמֵד 'עֶלְזוֹ-יָמָה'

מֵרֵאשׁ הַתְּרַן הוּא הִרְעִים:
'הָאֵח! מִנְגֵד זְעוּם גְּבִינִים,
שֵׁט 'סְגִינ' הִצִּי' כְּמוֹ זֶנֶב כְּרִישִׁים
עַל פְּנֵי חִלְקַח-יָם שְׁמָה!'

'אַל נָא תִטְעֶנּוּ, קִפִּיטָן,
הֵן כְּבָר נוֹדַע לָנוּ מִזְמָן
כִּי ה'סְגִינ', קָרָא סָפָן,
(הַצְּנֹת 'אוֹי' יְהִימָה)

'שְׁקַע עֲמַק אֶל הַמְּצוּלוֹת
עִם שְׁלַל בְּדִים וּמְרוֹכוֹלוֹת
וְנַח הַרְחֵק הוּא, לְמַרְגְּלוֹת
שְׁפָעַת אִי יִסְמִינָה.'

אֶל עַל דָּאָה בִיעֵף מְהִיר,
הַקְּבָרִיט, עַל כְּנָף אֲוִיר,
מִשָּׁם אֶת כּוֹבְעוֹ הַסִּיר,
קָרָא: 'הִיו שְׁלוֹם-הָה!'

בֵּין רִכְסֵי יָם וְנֵד נַחְשׁוֹל,
שָׁם הַתְּרַנִּית נַחִיב תְּסִלָּל,
יַחַת הַצְּנֹת בְּלִי לְחִדָּל
עֲדִי בּוֹאוֹ יִסְמִינָה.

(כריסטופר לוג)

83. דני-רון בקבורון

דְּנִי-רוֹן בְּקַבּוּרוֹן דָּר לוֹ עַל תֵּל
וְאָדָם מְאֲשֶׁר הוּא הִיָּה.
הוּא שָׂבָה אֶת לְבָה שֶׁל בַּת-יָם מִקְסִימָה
שְׁדָרָה בְּלֵב הַמְּצוּלָה.
כָּל עֶרֶב הִיָּתָה הִיא עוֹלָה וּמְזוּמָרָה
עַל סֵלַע בִּינּוֹת לְגִלִּים:

'אוֹה, דְּנִי-רוֹן בְּקַבּוּרוֹן, חֲמֵד-רוֹן בְּקַבּוּרוֹן,
הַתְּצֵא לְרֵאוֹתַי פְּנִים?'

דְּנִי-רוֹן בְּקַבְרוֹן הָאֵזִין לְקוֹלָהּ
וּפְתַח אֶת הַצֵּהָר הַקָּטָן;
הוּא נֹתֵר וְקַפְצָן וְנֹתֵר,
אֶל הַחוּף הוּא מֵהָר וְיֵרֵד.
עַל סֵלַע יִשְׁבֶּה שֵׁם בַּת-מִים קִטְנָה:
'אוֹה, דְּנִי-רוֹן בְּקַבְרוֹן, חֲמֵד-רוֹן בְּקַבְרוֹן,
הִתְצַא לְרֵאוֹתַי פָּנִים?'

דְּנִי-רוֹן בְּקַבְרוֹן הַתְּנוּה לֵה קִדְהָ,
בַּת-הַיָּם הַחֲזִירָה אַחַת
וְאֶמְרָה: 'אוֹה, מְעוּדֵי לֹא רָאִיתִי יְצוּר
חֲמוּד וּמְתוּק כְּמוֹתָךְ.
בְּבֵיתִי הַמְקַסִּים, שֶׁבַע־מֶקַע יָמִים,
נוֹכַל חַיִּי אֲשֶׁר לַחַיּוֹת,
אוֹה, דְּנִי-רוֹן בְּקַבְרוֹן, חֲמֵד-רוֹן בְּקַבְרוֹן,
הִתְרַד עִמָּדִי לְמַצוּלוֹת?'

דְּנִי-רוֹן בְּקַבְרוֹן הַשֵּׁיב: 'הוּ, כֵּן,
בְּחֶפְצֵי אָבוֹא אֶל נְךָ,
וּכְדֵי שְׂאוֹתִי, לֹא תִבְהִילֵי בַתִּי,
אֲגַדֵּל לִי זָנָב כְּזַנְבֶּךָ'.
בְּיָדָהּ הוּא הַחֲזִיק, מִן הַחוּף הוּא הִרְחִיק,
וְנִבְלַע בְּתוֹךְ קֶצֶף הַיָּם.
וּמֵאָז, דְּנִי-רוֹן בְּקַבְרוֹן, חֲמֵד-רוֹן בְּקַבְרוֹן,
לֹא נִרְאָה עוֹד יוֹתֵר עַד עוֹלָם. (לורה ריצ'רדס)

84. הנווד

הָיָה הָיָה נֹדַע עֲלִיזוֹ,
בְּלָדָר פְּזִיזוֹ, מְלַח זְרִיזוֹ,
אֲשֶׁר בָּנָה לוֹ גּוֹנְדוֹלָה
לְשׁוֹט בָּהּ, וּבְלִי לְהַפְרִיזוֹ,
נִזְיָד מִזִּין הוּא בָּהּ הַטְּעִין,
עַם גִּטְל הַדְּרִים מִפּוֹ;
הַזְלִיף עָלֶיהָ גִּטְף מֵר
וְאִזּוּבִיּוֹן בְּשׁוֹם הַתִּיזוֹ.
(ג'.ר. טולקייז)

85. אלמוג

-מְלַח, מְלַח, קָרַב אֶל הַחוּף,
מָה לִי הַבֵּאתָ שֵׁם?
-אֶלְמַג אָדָם, אֶלְמַג לְכֵן,
אֶלְמַג מִתּוֹךְ הַיָּם.
לֹא מִן הָאָרֶץ תִּפְרָתִיו
וְלֹא קִטְפָתִיו מֵעֵץ,
בְּרֵאוֹהוּ יְצוּרִים רָפִים
בְּעֶמְקֵי יָם נוֹצֵץ.
(כריסטינה רוזטי)

86. העבירני את המים

-הַעֲבִירֵנִי אֶת הַמַּיִם,
אָנָּה, הַסֶּפֶן.
-אִם אֲגוֹרָה בְּאַרְנַנְךָ,
הַנְּנִי מוֹכֵן.

-יש אגורה בארנקי,
עיני תכלות הנן,
העבירני את המים,
אנא, הספן.

-אל סירתי עלי נא,
לוגם שחרות הנן,
אגורתיך לי הבי
ואני מוכן.

(כריסטינה רוזטי)

87. לי בעל קט

לי בעל קט, הפליג הוא
לים, והרוחות
סביב ספינתו שורקות לו
ואל ביחי פורחות.

(כריסטינה רוזטי)

88. צועני המים

עם השמש השוקעת
שוב רוחי קודחת בי,
שוב צמאון הנדוד תוקפני
ולים-סין יוצא לבי.

יש תרנית בקצה האפק,
מפרשיה - אדם אש,
אל 'איי ערגה', לשוט בה
תנוני נא בים גועש.

למחר, עד עת ערבים,
להפליג אני חייב,
ינדיני שוב ים-פלא,
ישאני גל נלהב.

(ריצ'רד האווי)

ה. על

פסגות

הלבנה

89. עצירה ליד יער בערב מושלג

למי היער פה שיק,
אדע, הן גר בכפר הוא, אף
הוא לא יראני נעצר
מול יערו כסוי שלג זף.

סוסי הקט חש כי מוזר
לחנות באין פה בית אקר
בין יער עד וכפור-ימה
בלילה אפלולי וקר.

מרעיד הוא את זוג הרתמה
לשאל עפוב זה על שום מה?
מלבד צליל זה, רק נשב כפור
משיר פתוחים על אדמה.

הדור היער, אף עד אור
עלי עוד הבטחות לשמר
ודרך רב עוד לעבר
ודרך רב עוד לעבר.

(רוברט פרוסט)

90. הפרש

שמעתי פרש
רוכב על ההר,
דמם הלילה,
הסהר זהר,
קסדתו כסף,
חורות פה פניו
וסוסו הדוהר
היה משנהב.

(וולטר דה לה מר)

91. שני העורבים

לעת הפסעתי לי בך,
שמעתי הי עורבים מבד.
עורב לחברו פה סח:
אי טרף לסעודה נקח?

-בצל קיר מט עוטה אזור,
אביר דקר זה מקרוב.
לא-איש ידע מנוחתו,
זולת נצו, פלבו, גברתו.

פלבו לציד אץ, מהר;
נצו לטרף משחר;
מץאה גברתו אוהב חדש -
תמתק הסעודה מדבש.

רבים, אחריו, ישאו קינה,
אף לא ידעו אנא פנה.
בעצמותיו המצחיחות
לעד תפחנה הרוחות.

(אנונימי)

92. לבי כבד מצער

לבי כבד מצער,
לזכר ידידים,
ילדי-פז קלי צעד,
בנות חן-שפתי-ורדים.

רחקה מדלג שפת פלג
בה קל פסיעות פיוש;
נמות בנות שפתי-ורד
בשדה ורדים כמוש.

(א.א. האוסמן)

93. תשעה פרשים אדמונים

תשעה פרשים אדמונים במישור
אוהזים רעמות סוסייהם מאחור.
הו הילו, הילו, הו.

שערם מתבדר, מבטם מה יבער,
תשעה הרוכבים, אף אחד המדהר.
הו הילו, הילו, הו.

שקשוק דרבונות, צחוק עליז מצטלצל,
אל אדם שקיעה המשעט מתגלגל.
הו הילו, הילו, הו. (אלינור פרזון)

94. האיש הקטן שלא היה שם כלל

אתמול ברחוב המעגל
פגשתי איש שלא היה שם כלל.
הוא לא היה שם גם היום
הלואי ולא ישוב הלום.

הלילה, כמה זה עצוב!
האיש חכה לי שמה שוב,
אף עת נשאתי את עיני,
הוא לא היה שם, בחיי!
'סתלק! התחלתי אז לצעק,
צא, והדלת אל תטורק!

ואמש שוב נגלה הנ"ל -
איש קט שלא היה שם כלל.
הוא לא היה שם גם היום
הלואי ולא ישוב הלום.

(יוו מירנס)

95. מישהו

מישהו נקש פה
על דלתי ברחוב.
מישהו נקש פה
שמעתי טוב, טוב, טוב.
הקשבתי ופתחתי,
הצצתי פה ושם -
דבר לא התנועע
באפל שדמם.

רק חפושית קטנטנת
הקישה על הקיר.
רק קול צוחת האוח
נשא לו באויר.
רק הצרצר רשרש לו
בנטף אגלי הטל
ואיני יודע מי נקש פה
בכלל, בכלל, בכלל.

(וולטר דה לה מר)

96. שביעות

הרחק בצל שבע תרזות,
שם שבע אחיות חורזות
מחזות בלוטים נאה,
צופות לנסיכים שבועה.

בקשו כחם שבע שנים
עצת שבעת השעונים:
כבר עת, כבר עת, כבר עת עשה,
כבר באה עת שננשא.

(אלינור פרז'ון)

97. חרוזים לילדים

אני הזרע שגורם,
ועם אור יום הקיץ וקם.

ראיתי מלך בחלום,
המלך גז עם אור היום;

מלכה היתה לו, כס מורם,
גם זה חלף ונעלם.

לולא חוט החלום פקע,
היה הזרע למלכה

ומלך גא היה אז בא
למשל בארץ ובבלכה.

אני הייתי אז יוכל,
לרגליהם יפף יזל.

(אליזבט ג'נינגס)

98. הגורדי

הקצית יום על האבן
החרגונים הרצידו,
בין עורפים השנה שר
בחליגיו הרעידו.

-ירא מפני הג'ורדי, בני,
פן את לעו יפתח הוא.
ירא את עוף הג'ובג'וב, בני,
עת משבציו יקצחו.

עם פידונו המנושר
במשבורים נדד הוא,

מול עץ הטמטום נעצר
תפוש הרהורים עמד הוא.

ובעוד הרהר בכמשת ראש,
הג'ורדי בא קודח,
בא, מתלשפות עיניו כגרוש
ומבטו נודח.

חיש קל, חיש קל; עלה נרד,
שספה חרבו אז שסף,
ואת הג'ורדי המאבשד
נקבה היא אז בחטף.

-השמדת את הג'ורדי, בני,
הה בוא אשק לך בן גלו.
הו יום גבני, קבנו קבני,
צרחק הוא אז בעלו.

הקציח יום על האבזר
החרגונים הרצידו,
בין עורפים השנף שר
ונחליגיו הרעידו.

(לואיס קרול)

99. אחרי קיצים רבים (מתוך טיטונוס)

היערות קמלים, היערות קמלים, נופלים,
אדים פורקים משא דמעוניהם לארץ,
בא אדם, עורר שדהו, כורע ושוכב תחתיו
ואחרי קיצים רבים גווע הבכבור

(אלפרד לורד טניסון)

100. אדון בועז

לבי שבה אדון בועז
כליל, עת פגשתיו,
מפגש ראשון בלתי נשכח
בעצם ירח זיו.

היה זה יום ראשון אחד,
בין בקר קצת גשום
וערב סג'ירי, אשר
זכרו בלב חתום.

לא מן הדלת הוא נכנס,
אף לא מן החלון,
מגבעת לא הסיר ולא
פסע אל הסלון.

הוא לא גדל כמותנו כאן,
אלא פשוט התחיל.
הופיע ונצב לו כף -
ברנש אנגלי רגיל.

הוא לא היה בקלל גנדרן
ולא הדור בלבוש,
והעדרם של מכנסיו
בו לא עורר רגוש;

חייך הקסם הפלאי
שמשתפתי לא גז
עד כי במעיל המכפתר
הלם לו לב של פז.

הוא לא שקה כאן זמן ארף
ולא דבר בו רב,
כשפתע, יד כבדה ירדה
ונחתה עליו,

וקול פסק אז: 'מר בועז
הנו שמן כמו פד,
הוא סתם ברנש טפשי, לכן,
אמחק אותו מיד!'

איני סבור כי נעלב,
אף הוא שמע כל זאת,
כי מן הדף הוא התרומם
וגז בלי צליל ואות.

רק פפתוריו ונעליו
נפרו להם מעט,
ובת צחוקו המשיכה עוד
לרחף לרגע קט.

אדון בועז! הז העולם
יכול היה להיות
מקום נפלא, לו רק היו
כמותך כל הבריות.

לו כל אחד היה פורש
כמודך, זרועותיו,
מבהיק היה אז פי שבעה
אורו של כל כוכב.

לפי שבה אדון בועז
כליל, עת פגשתיו,
וצער פרישתו מפה
עוד על חיי מעיב.

ופעמים, ביום סגריר,
פתאום אזיל דמעות
על כי לעד את מר בועז
כלל לא אוסיף לראות.

(א.ו. רייה)

101. מאורעות בחייו של הדוד ארלי

אזה, דודי השב, דוד ארלי,
התישב לו, כך ספר לי,
במרומי תל שעורים.
מן החרש בא לרגע
על אפו, צרצר, בלי נוע;
בכובעו פרטיס קרונוע
(מנעליו היו צרים).

עת הִיָּה צָעִיר, כָּלָה הוּא
מִמוֹנֹ, מֵאֵז בְּלָה הוּא
עֲתוּחֵיו בֵּין הַגְּבֻעוֹת.
שָׁם, בְּשִׁמְשׁ הַשׁוֹקֵעַת,
אֶת עֵינָיו תָּלָה נִפְתָּעַת,
וְזָמַר: 'חֲפֻצְתִּי דַעַת
מִי אַתָּה גְּלָגַל פְּלֵאוֹת?'

כִּפְרָסִים בִּימוֹת הַקָּדָם
מִיָּגִיעוּ אָכַל הוּא לָחֶם,
וּלְמַחֲיָתוֹ נָתַן
לְפֻעָמִים שְׁעוֹר דְּקָדוּק,
אוּ צֹחַ בְּקוֹל חֲנוּק,
אוּ מְכַר גְּלוּלוֹת שֶׁהוּק
בַּגְּבֻעוֹת שֶׁל בְּדִילִיתָן.

עַת שׁוֹטֵט לְכָלִי מְנוּחַ,
פְּתַע הוּא הַבְּחִין בְּחוּחַ,
קוֹץ רְבוּעַ וּמַעֲטָר.
זֶה הִיָּה כְּרִטִּים קְרוֹנוּעַ;
אֶף בְּקֶשׁ דּוּדֵי לְכַלֵּעַ
וְלִגְחֹן, וּבּוֹ לְגַעַ -
אֶל אִפּוֹ זֶנֶק צָרְצַר.

וְהַחֲרַק עֵז הַמַּצַּח
הַתִּישָׁב לוֹ שָׁם לְנֶצַח;
בְּלִילוֹת וּבְבִקְרִים
מִן הָאֵף אֵינּוּ פּוֹרַח,
בְּצָרְצוֹר עֲלִיו, קוֹלֶחַ,
אֶת דּוּדֵי הוּא מְשַׁמַּח
(אֵף כִּי מְנַעֲלֵיו צָרִים).

כֹּה, שְׁנִים שְׁלוּשִׁים וּשְׁתֵּים
(מְנַעֲלֵיו בְּלוּ בִּינְתִים),
עַל גְּבֻעוֹת, דּוּדֵי בְּלֵי הֶרֶף,
נָד בְּדָמִי וְנָד בְּרַעַשׁ,
עַד חֲזוֹר הוּא אֶל עֵין-בְּאֵשׁ,
לֹא הֲרַחַק מִתֵּל הַגַּעַשׁ
(מְנַעֲלֵיו הָיוּ צָרִים).

עַל הַתֵּל, דּוּדֵי, דוּד אֶרְלִי,
אֶת רוּחוֹ נִפַּח, סֶפֶר לִי,
וּקְבֻרוֹהוּ, כָּף אוֹמְרִים,
מוֹל הַחֲרָשׁ הַגְּבוּוֹה,
לְצַדּוֹ כְּרִטִּים קְרוֹנוּעַ,
וּצָרְצַר שָׁם נַח בְּלֵי נוּעַ
(מְנַעֲלֵיו הָיוּ צָרִים).

(אדוארד ליר)

102. שירת הגנן המטורף

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה פִּילוֹן
פּוֹרֵט עַל פְּנֵי עוֹגֵב.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הִיָּה זֶה רַק
מְזוּגָתוֹ - מְכַתָּב.
'לְבָסוֹף נוֹכַח אֲנִי', אָמַר,
'כִּי הַעוֹלָם אֲכַזֵּב'.

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה שׁוֹר-בַּר
גּוֹחֵן מִן הַתְקָרָה.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
בֵּת דּוֹדָה יִקְרָה.
'אִם לֹא תִרְדִּי מִשָּׁם', אָמַר,
'אֶקְרָא לְמִשְׁטָרָה!'

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה אֶפְעָה
מִקְשָׁה בְּלִשׁוֹן יָוֵן,
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
יּוֹם ג' בְּסִינּוֹן.
'חֲבַל כִּי אֵין הֵלָה', אָמַר,
'לְפָצוֹת אֶת פִּיּו מוֹכֵן.'

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה פְּקִיד בְּנֵק
יּוֹרֵד מְאוֹטוֹבּוֹס,
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
הַיִּפּוֹפּוּטִים מְאוֹס.
'אִם זֶה יִסְעֵד בְּעִיר', אָמַר,
'יִרִיק בָּהּ כָּל אַבּוֹס!'

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה קְנַגּוֹר
טוֹחֵן קֶפֶה קְלוּי.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
גְּלוּלַת יִרְק צְלוּי.
'בְּלִיעַת גְּלוּלָה כְּזוֹ', אָמַר,
הִיא בְּוֹדָאֵי עֲנוּי.

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה מְרַכֵּב
מִמְתִּין מְמוּל עַד בּוֹש.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
דְּבוֹן שְׁאִין לוֹ רֹאשׁ.
'יִצוֹר אֶמְלֵל כְּזֶה', אָמַר,
מְזוֹן בְּלִי סוּף יִדְרֵשׁ.

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה יִסְעוֹר
חֶג סְבִיב הַמְנוֹרָה.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה בּוֹל
בְּמַחִיר שֶׁל אַגוֹרָה.
'שׁוֹב לְבִיתְךָ עֲכָשׁוּ', אָמַר,
פֶּן תֵּאחֲזֵךְ קָרָה.

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה מְנַעוּל
עַל שַׁעַר הַמְגֵרֵשׁ.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
חֶק עֲרֵךְ מִשְׁלֵשׁ.
'שְׁסוּדוֹתָיו גְּלוּיִים', אָמַר,
'וְאֵין בָּהֶם חֲדָשׁ.'

נְדָמָה לוֹ כִּי רָאָה מוֹפֵת
לְהֵיטוֹ הַגְּמוֹן.
הַבֵּיט הוּא שׁוֹב, הֵיטָה זֶה רַק
קָרוֹם שֶׁל בּוֹעֵת סְבוּן.
'גְּלוּי רַע זֶה מוֹרִיד', אָמַר,
כָּל סִבָּר לְטְמִיּוֹן.

(לואיס קרול)

103. עץ אגוזים קטן לי

עץ אגוזים קטן לי,
מצמיח לי הלל
אפרסמון מקסוף
ואגסים מפז.

בת מלך מאספמיה
הפליגה לה, בת-עז,
ובאה לבקרני
בגלל עץ האגוז.

דלגתי על אוקינוס,
נתרתי מעל ים,
ושום צפור רוננת
לא השיגתני שם.

(אנונימי)

104. מעשה בגנן בלי ראש

הגנן טוביה גדגון
שלח ראשו לשם תקון.
היה זה פגם מאוד זערער
אשר הצריך תקון קצוצר.

אך שש שנים עם המכוש
עבד בגן גנן בלי ראש,
אשר קנה (אזה לשוב!)
לראות את קדקודו מושב.

אל נא תגודו לו לדך,
לשלח פתבת הוא שכה.

(איאן סריילר)

105. מר רוני בר-מצר

מר רוני בר-מצר
הוא גבר מביש.
את זקנתו הוא הוביל
במריצה על הכביש.
צלצל במצלמה,
הכריז וקרא:
'סבתות בזול,
סבתות למכירה.'

אמרו העוברים:
'הסחורה יוצאת דפן,
את הזקנה
לא נקנה בשום אפן;
רק ברנש זדוני
מצמיד למכירה
את סבתא שלו
האמת, יקרה.'

פְּרִיט לְכַף, סֶח אַחַר,
הַסְכוּי הוּא קְלוּשׁ
שְׂאֵי פֵעַם אֶצְלִיחַ
לְמַצָּא לָהּ שְׂמוּשׁ.
זֶה נְכוּן, סֶח שְׁלִישִׁי,
כָּל הָעֶסֶק הוּא שְׂטוּת,
הַזְקֵנָה בְּהַחֲלִיט
הִנֵּה מְקַח טְעוּת.

אָז רוּנֵי בַר-מְצָר
פְּדִיחַת חֲכָף;
לְבָסוֹף, לְמַטָּה
אֶת הַסְבָּתָא שְׁלַח;
בְּמַצְלָה הוּא צְלִצְל
וְיִרְד לֹו הָעִירָה
וְאֶת הַמְרִיצָה
הוּא מְכַר שָׁם בְּלִירָה.

(ג'יימס ריווס)

106. סוס הים והנגר

הַשְּׂמֶשׁ הַתְּהֵבֵב מַעַל
בְּשִׁפְעַ נִיצוּצוֹת,
וּמְמָרוּמִים נֶעֶץ בְּיָם
קַרְנִים נוֹצְצוֹת.
זֶה מוּזָר, כִּי הַשְּׂעָה
הִיְתָה אֹז שְׁעַת חֲצוֹת.

הַלְבָנָה קֶצְפָה מְאוּד,
לְשִׁמֶשׁ, הִיא סְבָרָה,
אִין זְכוּת לְהַמְצָא פֶה כָּלֵל,
עֲתוֹ חֲלָפָה, עֲבָרָה.
'הַלֵּץ הִזָּה תוֹקֵעַ אֶף
אֶל תוֹף קַדְרָה זָרָה.'

הַחוּל הִיָּה יָבֵשׁ מְאוּד,
הַיָּם הִיָּה אֹז לַח.
עָנָן כָּלֵל לֹא נִרְאָה שָׁם, כִּי
עָנָן מַעַל לֹא נָח.
וְעוֹף לֹא חָג מַעַל הָרֵאשׁ -
שׁוּם עוֹף שָׁם לֹא פָּרַח.

רַק סוּס הַיָּם וְהַנְּגָר
הַפְּסִיעוּ בְּמִשְׁעוֹל;
שְׂגִיָּהּ בְּכוּ שָׁם בְּרֵאוֹתָם
כְּמוֹת כְּזוֹ שֶׁל חוּל.
'לוֹ רַק טְאָטָא הַחוּף', אָמְרוּ,
'הִיָּה זֶה יוֹם גְּדוּל',

'אִם יִטְרָחוּ כָּאן עֲלָמוֹת
בְּמִטְאָטָאִים שְׂבָעָה,
הָאִם, שְׂאֵל אֹז סוּס הַיָּם,
'יְטָהֵר הַחוּף קְמָעָא?'
'אִינִי סְבוּר', סֶח הַנְּגָר,
בְּהִזְיָלוֹ דְּמָעָה.

'צדפות, קרבו ובואו נא',
סח סוס היס לבסוף,
שיחת רעים, בקול נעים,
נוכל אז לחטף
(אף כי רק לארבע, נוכל
לתת פאן יד בחוף)

זקן הצדפות הביט בהם,
אף לא אמר דבר,
זקן הצדפות הניד ראשו
ויפרצו קדר,
לאות כי אין הוא מרצה
ואין הוא נעטר.

אף ארבעה זאטוטים
יצאו בלי חשש.
פניהם זכים, בגדם צחור
וימועלם מברש.
וזה מוזר, כי לצדפות
אין רגל במוחש..

רביעית צדפות שניה
חפזה מבלי למעד,
קרבו רצות, צדפות גוצות
ויפוחות כמו נאד,
וימרחק שחו לחוף
ויבאו עוד ועוד.

אז סוס היס והנגר
הרחיקו כקברה
ונעצרו על צוק נמוך
למנוחה קצרה,
ויממולם כל הצדפות
המתינו בשורה.

'הגיעה עת', סח סוס היס,
'לומר דבר-מה חשוב
על מנעולים וסנדלים,
על מלך ועל כרוב;
לומר מדוע חם היס
ואם כל פיל הוא זבוב'.

'אבל המתינו נא קמצא',
הפצירו הצדפות,
'הדרך הוגיעתנו קצת,
עודנו עיפות'.
'יש זמן', סח הנגר, והן
הודו לו מתנשפות.

'פת לחם', סח אז סוס היס,
'דרושה פאן, זה הכל.
פלפל וחמץ, פמוכן,
הם מעדן גדול!
עתה, אם נחתן די, צדפות,
אפשר סוף סוף לזלל'.

'אף לא אֶתְנֶנּוּ, וְעָקוּ
כָּל הַצְּדָפוֹת מְרָה,
'אֶתְרִי רַעוּת זֶה נִלְכְּבָה,
יְהֵא זֶה יַחַס רַע'.
'הַלֵּיל צַח', סָח סוּס הַיָּם,
'הַרוּחַ הִיא קָרִיָּה,

נָאָה הִיָּה זֶה מַצְדִּיקוֹן,
עָמְנוּ לְטַיִל'
וְהַנְּגַר אָמַר רַק זֹאת:
'הוֹשֵׁט לִי עוֹד פִּלְפֵּל.
בְּקִשְׁתִּי פַעַם, אֵף אֶתָּה
כָּבֵד-אֶזְנִי וְעֵצֵל'.

'זוּהִי בּוֹשָׁה', סָח סוּס הַיָּם,
'לְטַמֵּן לְהֵן זֶה פַח,
אֶתְרִי שֶׁהוֹבֵלְנוֹן עַד פֶּה
וְהַרְצִנּוֹן כָּל כָּף'.
אֵף הַנְּגַר אָמַר רַק זֹאת:
הוֹשֵׁט לִי צָדָף רַף'.

'צְדָפוֹת, צְדָפוֹת', סָח סוּס הַיָּם,
'לְכֹן, עֵינֵי תִדְמַע',
וְהוּא בָרַר צְדָפָה שְׁמִנָּה
מִתּוֹף הָעֶרְמָה,
עוֹדוֹ מוֹחָה מְעַל לְחַיּוֹ
דְּמַעָּה אַחַת חִמָּה.

'שְׁמַעוּ, צְדָפוֹת', סָח הַנְּגַר,
'נְעִים הִיָּה הַפֵּל.
הָאֵם לֹא בָאָה עֵת לְשׁוּב?'
אֵף לֹא עָנָה לוֹ קוֹל.
וְזֶה כָּלֵל לֹא מוֹדָר, כְּלֵן
הֵן נֶאֱכָלוּ אָכּוּל.

(לוֹאִיס קָרוּל)

107. אביר וגברת

אביר וגְבֵרֶת
רָכְבוּ יוֹם אֶחָד
אֶל עֵמֶק הַיַּעַר
בְּרֵד, בְּרֵד.

'אביר', כָּף הַגְּבֵרֶת
אָמְרָה, 'הִזְהֵר,
רַב פָּגַע בַּיַּעַר,
הַשְּׁמֵר, הַשְּׁמֵר'.

דְּרָקוֹן אֵשׁ לְהִבָּת
צָץ בֵּין שִׁיחֵי נוֹי.
הַגְּבֵרֶת צִוְּחָה אָז:
'אבוי, אבוי!'

נַעֲץ הָאבִיר אֶת
חֲרָבוֹ בְּדְרָקוֹן.
הַשְּׁנִים הַמְּשִׁיכּוֹ
בְּרֵן, בְּרֵן.

(אֲנוּנִימִי)

108. אוליבר קרומול

אוליבר קרומול קבור הוא ומת
ההי, קבור הוא ומת.

תפוח ענף על קברו שם עומד,
ההי, על קברו שם עומד.

הבשילו פרות על גבי הענף,
ההי, על גבי הענף.

עבר שם זקן, את הפרי הוא קטף,
ההי, את הפרי הוא קטף.

אוליבר קם ובעט בו כדת,
ההי, הוא בעט בו כדת.

התהפך הזקן וגבו ממטמט,
ההי, וגבו ממטמט.

מרדעת על פני המדף שבקיר,
ההי, על מדף שבקיר.

אם תרצו, אז תוכלו להמשיך את השיר,
ההי, להמשיך את השיר.

(אנונימי)

109. בת הקיסר הסיני

בת הקיסר הסיני,
היא לא רצתה בי כלל,
אף כי על נרד מולה תליתי
מצנפת וענבל.

לימון וגם תפוח,
הפוככים בתכול
(אותם אי אז גזלתי)
שם נדו במחול.

כספה נתנה לי הלכנה,
השמש - שפע פז;
שתיהן, על הדיסה שלי
נשפו בנשב עז.

אף הנסיכה הסינית
כמו לא הבחינה כלל,
אף על הנרד תליתי
מצנפת וענבל.

בת הקיסר הסיני,
עלמה יפת תלתל,
עזבה הנרד, פניה
הצהיבו כמו יובל.

את חבל-הדלגית שלה
נתנה לי, עגלגל,
שזור רן צפורים סגון
בגיר של תה שקוי טל.

דלגתי על הגרף ועל
הים בדלג קל,
אף לבנה ושמש
לא השיגוני כלל.

(אדית סיטוול)

110. שב אתה אבא ויליאם

'שב אתה אבא ויליאם', הנער קרא,
'ושערך הן הלבין זה מכבר,
בכל-זאת לעמד על ראשך לא תירא,
בגילך, האם אין זה מוזר?'

'בנעורי', אבא ויליאם ענה אז לבן,
'לראשי הן חששתי מאוד,
אף עתה שידעני כי מאומה בו אין
עליו אעמד עוד ועוד.'

'שב אתה', סח הבן, 'הן צינתי זאת כבר,
ובשךך העלה משמנים;
ביצד בכל זאת אל הפתח הצר
תתגלגל בהפוף מוקיונים?'

'בנעורי', נד האב בראשו הסרוק,
'את גופי, עד כפות הרגלים,
משחתי בשמן - פרוטה הבקבוק -
הרשני למכר לך שנים.'

'שב אתה', סח הבן, 'אצלך רצוצות
הלקטות, ועיך כבר הלע;
בכל-זאת, עוף שלם על כרעים ונצות,
איך הצלחת ללעס ולבלע?'

'בנעורי' סח האב, 'חק היה מלפני,
עם אשתי על כל עסק לדון,
והכח הרב שצברו לסתותי,
בתוכן עד היום עוד טמון.'

'שב אתה', סח הבן, 'איש כלל לא יפלל
כי עינך עוד חדה כמקדם;
בכל-זאת, איך החזקת צלופח מתפתל
ואזנת אותו על החטם?'

'כבר ענית דיי על שלוש קושיות',
סח האב, 'הו אל נא תתנפח!
התחשב כי אקשיב כל היום לשטיות?
הסתלק, פן אבעט בך, תרח!'

(לואיס קרול)

111. אחא ג'ורג' קמבל

מטָה בְּעַמֶּק
וּמַעְלֵה בְּהַר,
אַחַא ג'וֹרְג' קַמְבֵּל
בְּדֶרֶךְ דְּהַר.
אַחַז הוּא בְּרִסְן,
הַדוֹר וְנִלְכָּב.
סוּסוֹ שָׁב הַבֵּיתָה,
אַף הוּא טָרַם שָׁב.

אַמוֹ נִזְעָקָה שָׁם
בְּמַר יְאוּשָׁה;
פְּרָעָה יִפְתּוּ
אַתְּ מִקְלַעַת רְאוּשָׁה.
עַם אֶפְרַיִם וְעַם רְסֵן
וְחֶרֶב, רִכַּב.
סוּסוֹ שָׁב הַבֵּיתָה,
אַף הוּא טָרַם שָׁב.

'כָּרִי עוֹד יִרְק הוּא,
נִירִי לֹא עֶבֶד,
גְּרִנִי לֹא בְּנוּיָה
וְיִלְדִי לֹא נוֹלַד'.
יְדוֹ אֶל הַרְסֵן,
הַדוֹר וְנִלְכָּב.
סוּסוֹ שָׁב הַבֵּיתָה,
אַף הוּא טָרַם שָׁב.

(אנונימי)

112. אלדורדו

פָּרַשׁ אֲבִיר
הַדוֹר, יְהִיר,
בָּאוֹר, בְּצֹל, נֶדַד הוּא.
הִרְחִיק דְּהַר,
בְּפִיר מִזְמוֹר,
פְּנִי לְאֶלְדוֹרְדוֹ.

הִזְקִין וְשָׁב,
עָרְבוּ יָמָיו, בְּלֹב צָלְלִים אֲזוֹרְדוֹ,
עַת כִּי נֹכַח
כִּי לֹא אָרַח,
לֹא בָּא עַד אֶלְדוֹרְדוֹ.

וּמִשְׁתַּשׁ
כַּחוֹ, פִּגְשׁ
עַל פְּנֵי הַשְּׂבִיל צֹל נֶדַד הוּא.
'צִלִּי', אָמַר,
'אַיִה מִסְתָּר
אוֹתָה לָּהּ אֶלְדוֹרְדוֹ?'

'עֲלִי פְּסָגוֹת
הַקְּבֵה,
בְּגִיא-צָלְלִים-בוֹ-רְדוֹ,
רִכַּב וְדַהַר,
הִצֵּל אָמַר,
'בִּקֵּשׁ אֶת אֶלְדוֹרְדוֹ'.

(אדגר אלן פו)

113. ג'ון אנדרסון יקיר לי

ג'ון אנדרסון יקיר לי
משהפננו רק,
כשחר עורב היה ראשך
ומצחק חלק.
עקשו, קמטים על מצחך,
כפור את ראשך הכתיר,
אך יברך לי כפור ראשך,
ג'ון אנדרסון יקיר.

ג'ון אנדרסון יקיר לי,
במעלה השביל,
יחדו טפסנו על ההר
ובלבנו גיל.
עקשו פנינו למורד,
אך יד ביד נישיר
ולמגלות ההר נישן
ג'ון אנדרסון יקיר.

(רוברט ברנס)

114. הכוס

כששב חתול עם אור ראשון
ואגלי-טל קופאים לכפור
ושטף עז חדל מסאון
ומפרש סובב סחור, סחור
ומפרש סובב סחור, סחור -
בראש צריח נעזב
רובץ הכוס על ההוריו.

כשביד חולכות נוקש מנעול
ורית טוב מדיף חציר
ותרנגול קורא בלול,
אחת או שתיים, זמר שיר
אחת או שתיים, זמר שיר -
בראש צריח נעזב
רובץ הכוס על ההוריו.

(אלפרד לורד טניסון)

115. לבי במרום ארץ

לבי במרום ארץ, לבי אינו פה,
לבי במרום ארץ, מקום ציד התוא.
מקום ציד תוא-פרא ואיל הדור.
לבי במרום ארץ, בכל שאדור.

שלום למרום ארץ, שלום לצפון,
מולדת היקר, הגבורה והאון.
בכל שאתעה, בכל שארכב,
גבעות מרום ארץ לנצח אהב.

שלום הרי-רום עטופי שלג עב,
שלום לנאות דשא בעמק נרחב.
שלום ליערות, לחרשות במתלול,
שלום שטפי-מים הומים בנחשול.

לְבִי בְמָרוֹם אֲרֹץ, לְבִי אֵינוֹ פֹּה,
לְבִי בְמָרוֹם אֲרֹץ, מְקוֹם צִיד הַתּוֹא.
מְקוֹם צִיד תּוֹא-פָּרָא וְאֵיל הַדּוֹר.
לְבִי בְמָרוֹם אֲרֹץ, בְּכָל שְׂאֲדוֹר.

(רוברט ברנס)

116. לזכר הימים מכבר

הִישָׁכַח יָדִיד וְחֵיק
וְלֹא יִהְיֶה נִזְכָּר?
הִישָׁכַח יָדִיד וְחֵיק
מִן הַיָּמִים מִכְּבָר?

לְזַכֵּר הַיָּמִים, רְעִי,
אֲשֶׁר חָלְפוּ מִכְּבָר,
נָרִים כּוֹס-חֶסֶד וְנִזְכָּר
יָמִים חָלְפוּ מִכְּבָר.

אֲתָה תִזְמִין לְךָ מִשְׁקָה,
אָנִי, שְׁלִי, אֲבַחֵר,
נָרִים כּוֹס-חֶסֶד וְנִזְכָּר
יָמִים הִלְכוּ מִכְּבָר.

לְזַכֵּר הַיָּמִים ...

מִרְגָּנוֹת לְקִטְנוֹ אֲזוֹ,
דוֹלְגִים לְגִדּוֹת נָהָר,
אֲבָל רָגְלָנוּ הֵן בְּלִתָּה
מִנֵּי יָמִים מִכְּבָר.

לְזַכֵּר הַיָּמִים ...

יוֹם חֲתָרְנוּ שֵׁם יַחֲדוֹ,
טוֹבְלִים בְּפֶלֶג קָר;
אֶף בִּינּוֹתֵינוּ יָם הַרְעִים
מִנֵּי יָמִים מִכְּבָר.

לְזַכֵּר הַיָּמִים ...

הִנֵּה לְךָ יָדִי, הוֹשֵׁט
יָדְךָ, יָדִיד יָקָר
וְכוֹס רְעוֹת נָרִים יַחֲדוֹ
לְכַבּוֹד יָמִים מִכְּבָר.

(רוברט ברנס)

לְזַכֵּר הַיָּמִים ...

117. האיש במדבר

הָאִישׁ בְּמִדְבָּר שָׂאל שְׂאֵלֹת תָּם:
מֵה מְסַפֵּר הַתּוֹתִים הַגְּדֹלִים בְּלֵב יָם?
עֲנִיתִי לְאִישׁ: הַמְּסַפֵּר כְּמוֹכֵן,
כְּמִסְפֵּר הַמְּלִיחִים הַגְּדֹלִים בְּלֵב יָם.

הָאִישׁ שְׂאֵלָנִי: כִּיצַד זֶה, פֶּתְאוֹם,
אֲצִלִּי הַחֲזִיר מְעוֹפֵף בְּמָרוֹם?
עֲנִיתִי לוֹ: שְׂמַע! זוֹ אֵינָה קִשְׂיָה,
הוּא נוֹלַד כְּנִרְאָה בְּתוֹךְ קֵן קוֹיָה.

עוד, בקשני האיש כי אמנה לו בלב
גרגרי חול הים, ומניתי היטב.
הוא שאל בחיוף: לא תחסרת גרגר?
עניתי לו: אדרבא, לך ותברר!

(אנונימי)

118. דוד המלך

איש עצוב עד מאוד הוא המלך דוד,
בלי עלה לעגמה ולאבל;
להקל על עצבו, צוה להביא
מאה פורטים עלי נבל.

הם נגנו ונגנו ומתק ערב
מסכו לנגינה והניסו,
אבל את העצב אשר בלבו
בקסם מיתר לא הניסו.

אז גרום לו דוד ויצא אל הגן,
שוטט לאורו של ירח;
זמיר שנתקא בצמרת הברוש
המה שם, בקול מתפח.

הרים ונשא אז המלך עיניו
אל אפל ענפי הצמרת:
אמר, עוף זעיר, מנין לך
העגמה שלבי מנרת?

אך העוף לא נתן דעתו לשואל
ודוד האזין ברב קשב
לזמיר השופף עגמתו, עד אשר
נמוג מלבו כל העצב.

(וולטר דה לה מר)

119. שלוש צפורי שיר

אל בד עץ פלאי שבגן
נשא המלך ראש
ושם ראה צפורי-שיר
'חת שתיים ושלוש.

כנפי הראשונה צחורות,
שניה - כנפיה פז;
יפו מכל כנפי שלישית
בתכול צמק ועז.

פרחה אחת אל עבר ים,
שניה - לפאת צפון,
והתכלה הדרומה עוף
למקום כפור וקרר.

המתין המלך לשונן
תריסר ירחי תוחלת,
ללכנה, לזהובה
ולצפור התכלת.

הַלְכָנָה הַבִּיאָה לוֹ
זָרַע פְּנִינֵי בְהִיר,
בְּמִקְוֵה שֶׁל הַזְּהוּבָה
טַבְעַת-פָּז תִּזְהִיר.

וְהַשְּׁלִישִׁית, תְּכוּלַת נֹצוֹת,
מִן הַדְּרוֹם הַקָּר,
הַבִּיאָה לוֹ בְּמִקְוֵה
שֶׁבְּלוּל-יָם אֶפְרַר.

מִזְרַע הַפְּנִינָה הַצַּח
אֲשֶׁר נִשְׁתַּל בְּגֵן
צְמֻחָה עֲלֵמָה בַת-חַן וְלֵה
עוֹר פְּנִינֵי לָבָן.

הִיא בְּרָךְ לְפָנָיו כְּרַעָה
וּבְחִיּוֹת קְסוּמִים
בְּצֵל הָעֵץ הַבִּיטָה בּוֹ
אֵף לֹא אָמְרָה מְאוּמִים.

וְרַק הַצְּמִידָה אֶל אֲזָנוֹ
בְּיַד אֶת הַשְּׁבֻלִים
וְהוּא שָׁמַע הַמִּית שִׁיר רַף
עוֹלָה בְּקוֹל צְלוּל.

אָחִז הַמְּלֶךְ בְּיָדָהּ
וּלְאַצְבָּעָה עָנַד
טַבְעַת-פָּז, וְלַחֲפָה
הוּא הוֹבִילָה מִיָּד.

עַד שֶׁחָר אִז זָמְרוּ לָהֶם
בְּסִלְסוּלִים שֶׁל חַן
הַלְכָנָה, הַזְּהוּבָה
וְהַתְּכָלָה גַּם כֵּן.

(ג'יימס ריווס)

120. גברת ש'

דָּבָר מוֹזֵר קוֹרָה פֹּה,
מוֹזֵר וְגַם מְרָשִׁים:
כָּל מֵה שְׁגֻבְרַת ש' אוֹכֵלֶת
הוֹפֵף לְגֻבְרַת ש'!
רְקִיק אוֹ בֶּשֶׂר כְּבֹשׁ,
דִּיֶּסָה אוֹ תַפּוּחַ,
קְצִיצָה וְרִבָּה,
גְּבִינָה וְדָג מְלוּחַ,
לֹא אֶכְפַּת בְּכֶלֶל - בְּרִגַע
שְׂיָצְאוּ מִן הַצְּלַחַת,
גַּם-אִם מֵרַת קֶצְבִי
אֶת חֲלָקָה לֹקַחַת,
הַפֵּל, כָּל בְּדֵל וְנִתַח,
פְּרוּר סֶכֶר גְּבִישִׁי:
כָּל מֵה שְׁגֻבְרַת ש' אוֹכֵלֶת
הוֹפֵף לְגֻבְרַת ש'.

(וולטר דה לה מר)

כָּלֵב הַלְבָד וַחֲתוּל הַקְטִיפָה,
 לֹא נִים וְלֹא תִיר אוֹ תְנוּמָה חֲטוּפָה,
 לִילָה, חֲצוֹת (שְׁמַעוּ נָא עֲנִין!)
 רְבִצוּ זֶה מוּל זֶה עַל גְּבֵי הַשְּׁלֶחָן.
 הַכֹּד הַסִּינִי וְשַׁעוֹן הַקִּיר
 חָשׂוּ בְמַתַּח גּוֹבֵר בְּאֹוִיר,
 עַת שׁוּב מִחֲלַקְתָּת קְטֻטָּה וּדְחִיפָה
 (כָּל-זֹאת לֹא רְאִיתִי, אֶף סָח לִי הַכֹּד
 וְגִלָּה אֶת הַכֹּל רַק לִי, לִי בַלְבָד).

כָּלֵב הַלְבָד נִבַח 'הָאוּ, הָאוּ, הָאוּ',
 חֲתוּל הַקְטִיפָה עָנָה לוֹ 'מִיָּאוּ',
 וּפְתַע הִיָּתָה הַרְצָפָה אֶפּוּפָה
 פְּסוֹת לְבָד וְקַרְעִים שֶׁל קְטִיפָה.
 שַׁעוֹן הַקִּיר הַתְּלוּי עַל הָאֶח
 הֵלִיט אֶת פְּנֵיו וְהַחֵל נֶאֱנַח,
 כֹּה נִבְעַת, אֶחָזוּ רַעַד הִיָּה הוּא
 (שִׁימוּ לֵב, רְבוּתִי, אֲנִי רַק חוֹזֵר
 עַל מָה שֶׁהוּאִיל שַׁעוֹן הַקִּיר לְסַפֵּר).

'אִוִי וְאָבוֹי לִי, קָרָא בְּחִיל,
 הַכֹּד הַסִּינִי וְהַכְּחִיל ...
 אֶף כָּלֵב הַלְבָד וַחֲתוּל הַקְטִיפָה
 הוֹסִיפוּ לַחֲשׂוֹף בְּתַגְרָה הַטְּרוּפָה
 טָלֶף, צַפְרֵן שׁוֹרְטֵת וְשֵׁן
 בְּבִלְמוֹס וּבְזַעַם בִּלְתִּי יֶאֱמֵן.
 אֶלְלִי, אִיזָה תִלֵּשׁ מִבְּהִיל!
 (אִינְנִי מְגִזִּים אוֹ מְפָרִיז בְּמִיָּחָד,
 כֶּף בְּדִיוֹק סֵפֶר לִי הַכֹּד).

עַת בְּקֶר זָרַח, מִן הַזּוּג הַמּוּזָר,
 שׁוֹם שְׁמִץ אוֹ זָכָר קְלוּשׁ לֹא נוֹתֵר,
 וְיֵשׁ אֲנָשִׁים הַסְּבוּרִים עוֹד עֶכְשָׁו,
 כִּי הִיָּה זֶה אוֹלִי פֶּעַלּוּ שֶׁל גִּנְבֵּי.
 אֶבֶל הַנִּכּוֹן בְּעֵלִיל הֵנוּ זֶה:
 הַשְּׁנִיִּים הַצְּלִיחוּ לְטָרֶף זֶה אֶת זֶה ...
 מִדְּהִים! מַה-יֵשׁ כָּאֵן עוֹד לוֹמֵר?
 (כְּזֹאת בְּדִיוֹק, לֹא פָחוֹת, לֹא יוֹתֵר,
 בְּאֲזִנֵי הַתּוֹדָה שַׁעוֹן הַקִּיר וְסַפֵּר).

(יוג'ין פילד)

טבלת השירים והמשוררים

50	William Allingham 1889-1824	ויליאם אלינגהם	1
35	Barbara Baker	ברברה בייקר	2
61, 65	William Blake 1827-1757	ויליאם בלייק	3
51	Robert Browning 1889-1812	רוברט בראונינג	4
113, 115, 116	Robert Burns 1796-1759	רוברט ברנס	5
98, 102, 106, 110	Lewis Carroll 1898-1832	לואיס קרול	6
33	John Ciardi 1986-1916	ג'ון סיארדי	7
80	Allan Cunningham 1842-1784	אלן קנינגהם	8
48	V.H. Davis 1940-1870	ו.ה. דייוויס	9
8, 15, 45, 63, 79, 90, 95, 118, 120	Walter de la Mare 1956-1873	וולטר דה לה מר	10
93, 96	Eleanor Farjeon 1965-1881	אלינור פרז'ון	11
74, 121	Eugene Field 1895-1850	יוג'ין פילד	12
32, 56	Elizabeth Fleming	אליזבת פלמינג	13
47, 89	Robert Frost 1963-1879	רוברט פרוסט	14
11	Rose Fyleman 1957-1877	רוז פיילמן	15
16, 41, 43, 62	Robert Graves 1987-1895	רוברט גרייבס	16
92	A.E. Housman 1936-1859	א.א. האוסמן	17
88	Richard Hovey 1900-1864	ריצ'רד האווי	18
66	Leigh Hunt 1859-1784	ל. האנט	19
97	Elizabeth Jennings 2001-1926	אליזבת ג'ינגס	20
69	Lionel Johnson 1902-1867	ליונל ג'ונסון	21
53,64	James Joyce 1941-1882	ג'יימס ג'ויס	22
68	Charles Kingsley 1875-1819	צ'רלס קינגסלי	23
25, 58, 60, 75, 101	Edward Lear 1888-1812	אדוארד ליר	24
82	Cristopher Logue 2011-1926	כריסטופר לוג	25
14	H.W. Longfellow 1882-1807	ה.ו. לונגפלו	26
70	John Masefield 1967-1878	ג'ון מספילד	27
94	Hughes Mearns 1965-1875	יוז מירנס	28

26, 36, 39	A.A. Milne 1956-1882	א.א. מילן	29
37	Lilian Moore 2004-1909	ליליאן מור	30
72	T.L. Peacock 1866-1785	ת.ל. פיקוק	31
24,77	Mildred Plew Meigs 1944-1892	מ. פלו מייגס	32
112	E.A. Poe 1849-1809	א.א. פו	33
38	W.B. Rands 1882-1823	ו.ב. רנדס	34
59, 105, 119	James Reeves 1978-1909	גיימס ריווס	35
12, 22, 73, 83	Laura Richards 1943-1850	לורה ריצ'רדס	36
100	E.V. Rieu 1972-1887	א.ו. ריה	37
9, 13, 28, 49, 85, 86, 87	Christina Rossetti 1894-1830	כריסטינה רוזטי	38
10, 23, 104	Ian Serrailer 1994-1912	איאן סריילר	39
52	P.B. Shelley 1822-1792	פ.ב. שלי	40
44, 46	Shel Silverstein 1999-1930	של סילברסטיין	41
109	Edith Sitwell 1964-1887	אדית סיטוול	42
67	James Stephens 1950-1880	גיימס סטיפנס	43
17, 19, 27,29, 30, 34, 40, 42	R.L. Stevenson 1894-1850	ר.ל. סטיבנסון	44
99, 114	Alfred Lord Tennyson 1892-1809	אלפרד לורד טניסון	45
84	J.R. Tolkien 1973-1892	ג'ר. טולקין	46
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 18, 20, 21, 31, 54, 55, 57, 71, 76, 78, 81, 91, 103, 107, 108, 111, 117	Anonymous	אנונימי	47